

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VI, No. 8

JAFFNA, AUGUST 1, 1967

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

COMMENTARY

ORIENTING THE COMMISSION TO ITS TASKS

Cooperators in this country would welcome the proposal contained in the Throne Speech to appoint a Commission to examine the Cooperative Movement and to make recommendations for strengthening and improving it. It is a particular source of satisfaction to the *Cooperator* which has been pleading for this for over two years now. We trust that in its composition and terms of reference the Commission would be such as to secure the purposes for which it was sought.

It is incredible that what has virtually become a national movement should never had its philosophy or structure studied by means of a full-fledged commission. In the event, its development has been piece-meal. Public officers who visited other countries tended to copy ideas from abroad 'scissors and paste', while politicians did not hesitate to lay down policy on their own as, for example, when a Minister of a previous Government spoke warmly of the 'ideology of State interference'. Indeed, the inroads of the State continue to pose a threat to the very basis of cooperation. Meanwhile, structural adaptation is urgently called for to enable cooperatives to function effectively in the milieu of the technological and social revolutions of our time. The reshaping of the structure to achieve increased efficiency and better service must be accompanied, if the movement is not to forget its end and purpose, by measures to base its four-square on the principles of economic democracy. We may go further and agree with V. K. R. V. Rao, the eminent economist of India, that cooperatives provide a major instrument for the creation of a "democratic socialist society".

Fortunately, the time is opportune for a national survey. Following the Karve Report, the historic Vienna Congress of the I.C.A. has issued a re-statement of Cooperative Principles and defined the lines for re-moulding cooperative structure. There is therefore a solid basis for continuing the discussion at the national level and re-define the structure and policy of Cooperation in Ceylon so that it is adequate to meet the needs of the age.

It is important that the terms of reference of the Commission should be wide. The implications of the new Cooperative Principles should be worked out so as to determine the basis of the association of the State and the Cooperative Movement and to examine the case for a separate Ministry of Cooperation. The structure of cooperatives must respond to the demands of modernisation, rationalisation, regionalisation and internationalisation, including finding a cooperative equivalent of the C.W.E. Reorienting the cooperative enterprise will have to be made real by raising the standard of recruitment and training both of inspectors and managerial and other employees in a unified service. The Commission must also advise as to how the surplus can be advantageously used for social welfare and education.

The success of the Commission would naturally depend on the care with which its members are selected. While the main body of the Commission must come from the ranks of experienced cooperators, a few international cooperators on one hand and one or two persons outside the inner cooperative circle on the other are likely to be a wholesome corrective to any limited outlook. Incidentally, even a single person with partisan political sympathies must be kept out. Departmental officers who have expert knowledge of problems should serve as no more than advisers and assessors, in accord with the highest democratic traditions of the public service.

Minister Asks Federation to Suggest Amendments

The Minister of State, Mr. J. R. Jeyawardene told a delegation from the Cooperative Federation and the All Ceylon Cooperative Consumers Union that he is prepared to hand over the functions of the C.W.E. as a wholesale distributor to a Cooperative Wholesale Society if the Cooperative Movement is prepared to set up such a society. The Minister requested the Federation to suggest amendments to the C.W.E. Act, with this end in view. The delegates undertook to forward the amendments to the Act at an early date.

The Minister said this in reply to the delegates' statement that the ultimate aim of the Federation is to make the Cooperative Consumers' Union the importer of all requirements of the Cooperative Sector. The Minister stated that he is opposed to a complete control of imports by Government. The Private Sector too should actively participate in the Import Trade. The Minister went on to explain that the legislation to float joint stock companies was introduced with this idea in mind.

Mr. Jeyawardene said he was willing to hand over the C.W.E. retail depots to the Cooperative Unions if the latter were prepared to take them over with the present staff. The delegation suggest-

ed instead that the Retail Depots be either closed down or handed over to the Unions without the employees. The Minister undertook to see that no new retail depots are opened by the C.W.E.

GDR Scholarships — Five Selected

The Cooperative Federation of Ceylon has selected five Cooperative Employees to undergo one year's training course in Cooperative Management at the Cooperative College, Dresden, G.D.R. They are: Messrs. V. Kandaswamy (Ad. Sec. Vali West MPC S Union), B. Achalaprema (Ad. Sec. Nugedoda MFCS Union), S. Ranawake (Acc./Asst. General Manager, Sandalanka Palatha MPCS), M. A.D.D.S. Goonatilake (Actg. Ad. Sec. Sathkorale MPCS Union) and M. B. Ekanayake (Acct. Thamankaduva MPCS Union).

The Cooperative Union of G.D.R. offered these scholarships to the Ceylon Cooperative Movement following negotiations carried out by Mr. L. M. V. de Silva, Vice-President of the Federation while he was in Germany early this year to attend the International Cooperative Symposium.

IN THIS ISSUE

	PAGE
A Browser's Diary	2
S. H. P.	
Cooperation, Socialism, Planning	4
Dr. V.K.R.V. Rao	
Increasing Salinity	5
C. P. Vairamuttu	
Youth and the Coop movement	6
K. R. Pichholya	

'The Nucleus'

The school library should be the nucleus of the intellectual life of the school, said Mrs. R. R. Navaratnam, Director of Education Northern Region, addressing School Librarians and Teacher-Librarians at a two-day seminar on School Librarianship. She added that school librarians not only deal with the knowledge stored in books but also relate it to the needs of growing children.

The Seminar was conducted by the Chief Librarian of the British Council, Mr. Russell Bowden. The programme dealt with the necessity, establishment and administration of the school library, its basic organisation, classification, cataloguing of books and book selection. The need to reorganise libraries and to persuade children to make greater use of the library was stressed. Three recorded tapes and two films on the school library and its use were included in the programme.

After the seminar, the School Librarians' Association was formed, sponsored by the Northern Education Department. Mrs. R. R. Navaratnam and Mr. R. Bowden were elected Patron and Co-Patron respectively. A Working Committee of twelve members was also nominated.

LIGHTING UP THE DARKNESS

Picture shows the NDCF Office brilliantly lit up on the night of July 1, International Cooperative Day.

A Browser's Diary

A Ray of Hope?

It was in the days of the abortive trifurcation scheme. Sir Edwin Wijeratne and I were guests down to speak at the Jaffna Central College Alumni dinner in Jaffna. Sir Edwin spoke first and in bantering mood referred to me as an educational oracle and posed some questions for me to answer. Among them was what I thought of selection tests and of streaming children according to their aptitudes and abilities. When my turn came, I said selection tests leading to allocation of children in streams appropriate to their abilities was excellent scientific procedure as far as other people's children were concerned; but, for my own children, I would by hook or crook, contrive to secure the kind of education that would lead to some sort of elite status and the emoluments needed to sustain that status.

Mrs. Bandaranaike is not the only parent who can prescribe educational nostrums for other people's children and exploit all resources at one's command to provide for one's child the education that would eventually give rich economic rewards and social esteem. It was not so very long ago that when Buddhist and Hindu schools were struggling to make ends meet, well-known Buddhist and Hindu leaders who were loudly proclaiming the need for Buddhist children to be educated in a Buddhist atmosphere and Hindu children in a Hindu atmosphere, sent their own children to the prestigious Christian schools whose declared purpose was to convert Buddhists and Hindus to Christianity. I know of some Hindu worthies who were members of governing bodies of Hindu schools, whose children and kin were sent only to Christian schools. The same is probably true of Buddhist worthies as well. As solid citizens who wanted to keep the public in good humour, they had to make the appropriate noises about the value of Buddhist and Hindu atmospheres. As parents who wanted to see their children rise to power and influence, they sent them to schools which they believed would yield this result. Even today the majority of the children in Christian schools, both fee-levying and free (?) are Buddhists and Hindus. Mr. Bandaranaike's government overnight converted two Pirivenas into universities so that Buddhist youth could grow up in a Buddhist atmosphere. But when it came to choosing a University for Mr. Bandaranaike's own daughter it had to be Oxford and who can blame Mrs. B? As a politician her husband created Buddhist universities, as a mother she chose Oxford for the prestige and polish her daughter would acquire there.

When however Vidyalankara and Vidyodaya became Universities, how could Hindu, Islamic and Christian politicians remain silent? They had to keep up the morale of their constituents and their own standing as watch dogs of their own faiths. Thus the demand for the Hindu and Islamic

Universities followed inevitably from the creation of the Buddhist Universities. I do not know if any serious demand has so far been made for a Christian university. But if the demand for either the Hindu or Islamic University had been accepted by government, the clamour for a Christian University would have been raised. The Tamil University does not fall strictly into this pattern. But its genesis was also political. The saviours of the Tamil people had to do something to sustain popular confidence in themselves, as well as focus attention on the uniqueness of the Tamil heritage. The Tamil University Movement probably owes its origins to the Sinhala Only Act. If government had given heed to any one of these demands, it would have found itself obliged to grant all the sectarian universities so far asked for; and it is not unlikely that further demands would have been forthcoming.

If even now one or more of these universities should be set up, the same pattern of behaviour will be repeated by parents and their offspring. Every device, fair or foul, will be resorted to, to find places either at Peradeniya or Colombo in that order. Even the authors of the present demand for sectarian universities will not want their offspring or kin to be exposed to an overdose of Hindu or Islamic culture. During the thirty years I was a teacher in a Christian school, to the best of my recollection not a single Christian parent made any manner of complaint or enquiry from me about his child's knowledge of the Christian scriptures or Christian doctrine. Nor during my ten years as head of a Hindu school did any Hindu parent show any solicitude about his child's proficiency in knowledge of the Hindu scriptures. The child's lack of knowledge in or application to Latin or English was the theme of interviews in the first school. In the second, it was Physics or Chemistry or Zoology or Mathematics. The fact is that both the child and the parent know that in the rat race for jobs, preferment, prestige and social effectiveness, the sciences are today the open sesame. So whatever lip service may be paid to Hindu culture or Buddhist culture, Universities with a modern outlook and alive to the needs and demands of contemporary society will increasingly command the allegiance of parents and pupils for the present and the foreseeable future. Vidyodaya and Vidyalankara are fast becoming modernised. Plans are afoot to introduce the sciences in both. A University today must provide courses in the sciences or perish.

Therefore the decision of the National Council of Higher Education to convert the Colombo campus into a full-fledged University is a welcome move. Year after year, the hundreds, if not thousands, of young people who are University material have been denied access to higher studies merely because of lack of accommodation. This blight-

The New Agricultural Credit Scheme

We reproduce below the text of a letter sent to Cooperative Societies by the Cooperative Federation of Ceylon:

The Cooperative Federation of Ceylon after having carefully studied the proposed New Agricultural Credit Scheme from the point of view of Cooperatives, wishes to place before its member societies the following factors for their fervent consideration.

(a) The purpose of this scheme is to induce cultivators to bring more land under cultivation both Maha and Yala, to use more fertilizer and introduce modern methods of cultivation and thereby increase the production of food in CEYLON and conserve valuable foreign exchange presently spent on food, for development purposes. Therefore, we earnestly request all cooperative societies to give their full cooperation to the Government to ensure that the objects of this scheme are achieved as quickly as possible.

(b) The success of this scheme essentially depends upon cooperatives adequately performing the following functions:—

(i) Ensure that the members prepare both the preliminary and the final loan applications in time.

(ii) Scrutinize all the loan applications carefully and determine for themselves that the application is a bona fide application made for the specified purpose, and that the character of the applicant is such that he could be reasonably expected to repay the loan granted to him in time bearing in mind that the Society is legally responsible to repay its own loan.

(iii) Once the loan applications are made and scrutinized, initiate action to obtain the money in time and also make arrangements to obtain the fertilizer and other items supplied on credit in time.

(iv) Once credit is granted, arrangements have to be made to ensure that the credit granted is used for the purpose for which it was granted. If the Society finds that a particular cultivator is not undertaking the work for which he had obtained a loan, the Society should take immediate steps to recall these loans.

(v) The Society should apart from obtaining a written undertaking from the members, to sell a part of their produce

ing of promising youth is only half the tragedy. The nation sorely needs scientific knowledge and technological skill. What plans the Council has for Colombo one does not know. But the new University has a big future. Sited in a growing metropolis it can become a 'Multiversity' offering courses in not merely the traditional disciplines like the Sciences and the Humanities but also in a variety of other subjects. In addition to the regular courses, extension lectures, evening classes, refresher courses can be most conveniently provided in Colombo. There is thus a ray of hope that Colombo will at least in part lighten the travail that the nation's young have been going through in recent years.

— S. H. P.

to the Society under the GPS to cover their loans should take some practical steps to ensure that the members sell their paddy to the Society. It should not wait till the cultivators bring their paddy to the Society but should make arrangements to purchase the paddy immediately after harvesting.

(vi) If the cultivator has already harvested his crop, the Society should even if the date of repayment is not due yet, approach the cultivator and request repayment and the fulfilment of his undertaking to sell his paddy to the Society.

(vii) Immediately after the time allowed for repayment expires, the Committee should set about collecting overdues. At the very first meeting after this date, the Committee should discuss this matter and immediately set about sending letters of demand to members whose loans have fallen overdue—giving them perhaps a week or two to pay up their dues and inform them that if the loans are not repaid by the specified time that the Society will call for an arbitration award against the member concerned.

(viii) If the members do not repay their loans even after a letter of demand has been sent to them, the Society should immediately send an application to the local A.C. for arbitration proceedings.

(ix) Once arbitration awards are made, they should contact their respective District Unions and request their District Union to represent them and get the award filed in Court for the execution of the writ.

(x) In cases where the overdues are largely due to unavoidable circumstances the Committee should arrange for extensions and discuss the matter with the Managers of their respective Banks and come to an understanding about repayment of the Societies loans.

(c) Just as the strength of a chain depends on its weakest link, the success of the new credit scheme also depends on the strength of all its essential links. So far as the Banks are concerned, their safety is partly assured by the guarantee given to them by the Central Bank. However, this guarantee is not extended to the Cooperative Societies, therefore, it is absolutely essential that the Cooperative Societies should take all possible steps available to safeguard themselves. It is important to bear in mind that no Society can be forced to give any loans to individuals for whose honesty and integrity the Society cannot responsibly vouch for.

(d) Cooperative Societies finding any difficulties in implementing this credit programme or in ensuring repayment should contact their respective District Unions for advice and guidance. They are also requested to keep in constant touch with the Manager of their respective Banks and keep him informed about the working of the credit scheme at the Society level.

In conclusion we wish once again to call upon all member

Briton to Advise on Colombo University

The Vice-Chancellor of the British University of East Anglia, Mr. Frank Thistlethwaite, arrived in Ceylon on Monday, July 17, to advise on the formation of another campus for the University of Colombo.

The invitation had come from the National Council for Higher Education in Ceylon. "I understand the decision to make this change has been made and it is now a question of implementing it", he said.

He described it as a "most important as well as interesting assignment".

The Ven. Dr. Walpola Rahula, Vice-Chancellor of the Vidyodaya University, who was in Britain recently, discussed with Mr. Thistlethwaite the proposed changes.

No Stranger

Although this will be Mr. Thistlethwaite's first visit to Ceylon, he is no stranger to overseas universities. He has been a member of the governing body of the University of Zambia since 1965 and visits Lusaka twice a year. He is also a member of the Inter-University Council, an organisation set up to help overseas universities.

From 1938 to 1940 he was Commonwealth Fund Fellow in American History at the University of Minnesota. From 1941 to 1945 he was in the R.A.F.

In 1945 he became a Fellow and Lecturer in History at St. John's College, Cambridge. He later became lecturer in the Faculty of Economics and Politics. Mr. Thistlethwaite was appointed Vice-Chancellor of the University of East Anglia in 1961.

He leaves Ceylon on August 12, at the end of his assignment.

NEW OFFICE BEARERS

At the annual Managing Committee Meeting of the Karaveddy North Vathiry MP CS held recently, the following were elected office-bearers: Messrs. C. Vaithilingam (President), C. Krishnar (Vice-President) and Pandit T. Krishnappillai (Secretary). Messrs. K. K. Arumugam J.P., S. Velupillai, C. A. Sinnathurai, N. Subramaniam, V. Tharmalingam and A. D. Paul were elected to the Managing Committee. The meeting was chaired by Mr. A. Kanapathipillai, Coop Inspector.

Societies and especially the Committee Members of these Societies to give their full cooperation to ensure that this credit scheme is successfully operated. This will naturally necessitate Committee Members to devote a considerable amount of their time on voluntary service to fulfil the responsibility placed upon their Societies in implementing this scheme. Committee Members should remember that the service they render is of utmost importance for National Development and let it not be said that the whole scheme failed because the Committees of Cooperative Societies failed to shoulder the responsibilities placed upon them.

As I See It — by Jay

BUREAUCRATS AND FARMERS

At a meeting I attended the other day, I heard a speaker deliver a slashing attack on the ways of the bureaucracy. According to him he had gone up to an official and invited him to address them on some aspect of food production. The reply he got floored him. Poya days, declared this official, had been declared holidays by the Government so that they could observe sil, how dare anyone ask an official to address some rustics on this sacred day? Another official was equally unhelpful: he had bluntly stated that for two hours he couldn't meet or talk to anyone, he was so busy. Finally a minor official promised to speak at the meeting and asked that his name be put down as one of the speakers but when the great day dawned, never turned up!

Now all this is not my invention, it is the gospel faithfully taken down. This anecdote which I have every reason to

believe is 100 per cent accurate —neatly illustrates why Ceylon is yet bogged down in the economic morass. On the one hand, we have bureaucrats drawing up intricate, oh so beautiful, plans on paper. On the other, we have the loin-cloth clad farmer with hardly anyone to advise or guide or help him: he is avid to learn the latest scientific techniques but then he hasn't reckoned with such things as Poya days or mulish bureaucrats. I gather that some, if not most, of these farmers could teach some of these bureaucrats with a long tail of paper qualifications, a thing or two—but that's another matter. How can Ceylon ever grow more food when these class distinctions keep the specialist and the farmer so wide apart? Unless the specialist learns to speak the language of the peasant, unless the bureaucrat tosses his diary aside, sheds his trousers, coat and tie and steps into the mud, Ceylon will continue to import most of her food requirements till Doomsday, whatever the party in power.

TENDERS FOR TEXTILE MACHINERY

Closing date for tenders:—1st August 1967—3 p.m.

For detailed specifications please apply to undersigned.

PRESIDENT
VALI WEST MPCs UNION LTD.
CHANKANAI

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

LETTER TO THE EDITOR

District Councils in Olden Times

Sir,—In view of the question of District Councils which is now engaging the attention of the public, I think, the degree of authority exerted and the manner in which such councils functioned in Ceylon in olden times will interest you readers

Dr. Paranavitane refers to this subject in a contribution to the "Ceylon Literary Register", where he says "Ceylon derived her political system as well as her religion and arts from India and it is natural to expect that the same system of village communities prevailed here as on the continent of course with differences due to local conditions. That it was so, is proved by the fact that such communities were still functioning, though not in their original vigour, at the time when the Kaudyan Kingdom was ceded to the British.... unlike in India, material available for a study of this system in Ceylon from indigenous sources is very limited..."

He has drawn attention to two inscriptions which have a bearing on this subject. The first dates about AD 953—969 and embodies a decree authorising a local community to administer criminal justice and also making the inhabitants of the villages collectively responsible for the detection of crimes committed within their area.

The second inscription deals with a complaint, house-holders, village corporation, merchants guild, made to the King on tour at Mahiyangana about local magistrates going beyond their limits. The King issued an edict that in deciding fines, villagers, members of village assembly, and merchants guild, should deliberate in consultation with subordinate officers of the magistrate. This inscription also refers to committees entrusted with general administration of a village, village forests and waste land.

Dr. Paranavitane goes on to observe "How these committees were elected we do not know, but an analogous case may be cited from South India with which Ceylon is closely connected as regards its political and social institutions. An inscription of Parantaka I (circa AD 907) gives unusually minute details as to how the committees were elected annually by the villagers assembled..... The

members were elected by drawing lots, the procedure of which is fully described..... That these village and district councils of Ceylon performed judicial functions is evident from the extracts quoted above. The same conclusion is arrived at from an examination of the South Indian inscriptions... South Indian village assemblies some times figure as endowing educational institutions... Another important function performed by them was the conduct of local banking. Many are the Tamil inscriptions which record the deposit of sums of money or quantities of grain by private individuals with the village corporation, so that the interest may be devoted to charitable purposes. This last function was also performed by the local bodies of Ceylon in olden times".

Regarding the reference to the close connection Ceylon has had with South India and her derivation therefrom her political and social systems, the following observations made by historians and Buddhist scholars also, will be read with interest, as they confirm the close connection referred to above and also that Ceylon not only got her arts of government from South India, but also in a large measure her literature, and her Buddhist scholars.

Codrington in his "History of Ceylon" observes "Though the Sinhalese language is of North Indian origin, the social system is that of South India," and Dr. Malalasekera says in his book "Pali Literature in Ceylon" "Intimate relations existed between the Tamils of the Dekkhan and the Sinhalese settlers from quite an early period... The Tamils of South India, then as now, were earnest students of Sanskrit literature, and we may well presume that their presence in the island helped much in encouraging the study of Sanskrit in Ceylon," and Geiger in his book "Mediaeval Ceylon Culture" has expressed the view that Buddhagosa was a South Indian and that he composed the Visuddhi Magga and that the extensive post canonical Pali Literature originates with his activity. He has also observed "The Cola country was the home of two other most important Buddhist scholars who came to Ceylon during the same period, Buddhadatta and Dharmapala."

Yours faithfully,
J. R. SINNATAMBY

JOINT CELEBRATIONS

Cooperative Societies in Araly jointly celebrated Cooperative Day, for the first time in their history. All cooperative institutions were brilliantly lit up that night. Cooperative buildings were draped with the rainbow-coloured cooperative flag. A mammoth procession highlighted the programme. After Mr. N. Thurairatnam, (Ayurvedic Physician), President of the Araly Vigneswara MPCs, had ceremonially hoisted the Cooperative Flag, the public meeting commenced presided over by Mr. E. Kanthamuthu, President of the Araly S.E. MPCs.

Mr. V. V. Moorthy, Secretary Araly Vigneswara MPCs appealed to the gathering to develop and strengthen the Cooperative Movement in the

area. He stressed that through cooperation we could help ourselves and our neighbours. Messrs. R. Rajaratnam, President NDCF, V. Aiyathurai J.P., V. Nagalingam, K. Kandiah and S. Viswanathan also spoke.

COOP TRAINING SCHOOL

Thirty one candidates have gained admission to the Ordinary Level Course conducted by the Cooperative Training School, Jaffna. Twenty one candidates were successful in gaining entry to the Junior Course. The school re-opened on July 1st.

Why Celebrations are Necessary

Through celebrations of this nature we can impress on the common man the value of Cooperation, said Mr. V. Tharmalingam, M.P. for Uduvil, speaking at the Cooperative Day celebrations of the Vali North MPCs Union. He went on to observe that all the developed countries had progressed through the Cooperative Movement. In Ceylon the Cooperative Movement had developed during the 2nd World War. At that juncture it was the Consumer Movement, he emphasised, which had helped to distribute scarce commodities in an equitable manner, thus staving off the threat of famine. Even today it is through the Consumer Movement that the Government is distributing essential commodities. Mr. Tharmalingam appealed to coop societies to pool their finances and start industrial ventures in the North: this would help to ease the unemployment problem.

Mr. J. M. Sabaratnam, Additional Government Agent, Jaffna said that it was in the North that the Cooperative Movement had forged ahead: this was due to our self-sacrifice and toil. He appealed to cooperators to think of the common good first and last.

The Cooperative Movement embraced countries so far-flung that it could be said of it as of the British Empire that the sun never set on it, observed Mr. R. Rajaratnam, President NDCF. Cooperators could justly be proud of belonging to such a worldwide family. He stressed the importance of Savings Schemes if the Movement is to remain independent of Government control.

Mr. P. Nagalingam, Chairman Chunnakam T.C., Mr. P. L. Patrick, DRO Vali North, Senator S. Nadarajah, Dr. S. V. Seenivasagam and Mr. S. Varadarajah Perumal also spoke. Pandit K. Nagalingam presided. The meeting was preceded by a procession.

Coops Meant to Benefit the People

Cooperative Societies are meant to benefit the people. Therefore we should try to get the fullest possible benefits of Cooperation.

So said Mr. P. Kathiravelu, President Islands' MPCs Union, speaking at its Cooperative Day celebrations. He appealed to cultivators to join cooperative societies and participate in the food drive. Mr. M. Jameel, Kayts Magistrate, who was the Chief Guest, distributed the prizes.

'Once a Year We Must Celebrate'

Like all human beings, co-operators too celebrate and make merry once a year, said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, hoisting the Cooperative Flag at the Coop Day celebrations of the Earlay South Coop Stores Society. He added that Coop Day was not only a day of merriment but also a day of stock-taking.

Cooperation, Democratic Socialism and Economic Planning

(Continued from our last Issue)

However, it may be possible to have cooperation without democratic socialism, which is what is happening in India.

Enormous Strides

The cooperative movement has taken enormous strides since the advent of planning. For instance, in 1951-52, cooperative credit was only 3.1 per cent of the total borrowings of the farmers. By 1961-62, this went up to about 26 per cent. I can give you other instances. There was no sugar cooperative till about 15 years ago. In 1955-56, the share of sugar cooperatives in the total national production of sugar was 1.6 per cent. In 1965-66, it was about 26 per cent. Statistically, one can give a beautiful picture of how the cooperative movement has gone on and expanded in India, and there has been considerable development in cooperation. This is not untrue. It is a real picture of growth. But this quantitatively big growth will not stand up to the test of the kind of things I have been saying earlier. It is possible, therefore, to have a growth of cooperation without its promoting the growth of democratic socialism. It may perhaps be contended that it is also possible to have democratic socialism without having a cooperative sector. This would be on the basis of identifying a democratic socialist society with a mixed economy and a commanding public sector. Thus, we can have a statistical demonstration of the growth of democratic socialism by the data that is furnished of the expansion of the public sector and the fact that this is taking place within the framework of a parliamentary democracy. But when the private sector in the mixed economy contains giant units with vast powers of patronage in respect of appointments, donations, and advertisements, one begins to wonder how far such a society is truly either democratic or socialist. It would not be correct therefore to take a mechanical view of the concept of democratic socialism and determine its progress on the purely statistical basis of the growth of the public sector or increase in the number of cooperative societies and cooperative enterprises. That is why I plead for a closer look at the way in which cooperative societies function or the private sector in a mixed economy operates before one can identify the existence of democratic socialism in any given society.

Integral Link

This was the basic reason which made me bring these two concepts together, namely, cooperation and democratic socialism, and try to establish an integral link between these two concepts. Thus, to qualify as an instrument for the growth of democratic socialism, the cooperative movement must be thought of not only in business terms but also in terms of the democratisation of economic activity as such. Cooperation is not merely a form of business organization. Coop-

eration has an ideology behind it. The only difference between this and some of the others which are more in the public eye is that this ideology is operated through the business activities of the cooperative society. Thus in England, we find the cooperative movement playing an important role in the Labour Party, but, I have not heard of the Indian cooperative movement playing any such important role here—either in the Congress or any other political party. The operators here seem to think they must be neutral in their attitude to conflicting social ideologies. In the Indian cooperative movement, we seem to be thinking more of the Minister for Cooperation, the Registrar of Cooperative Societies, the Inspector of Cooperative Societies, and the non-official Chairman of a cooperative bank, but nobody has clearly identified the link of the cooperative movement with the socialist movement. There does not seem much interest in knowing whether the cooperative movement has any ideological impact on the people. The cooperative movement is, by and large, treated as a business movement. But the strength of the movement and the public support that it gets is really dependent on the ideology behind it. It is because cooperation is considered a better way of life that it

commands so much support. It is, therefore, that I identify cooperation with democratisation of economic activity. Almost by definition, therefore, the strength of the cooperative movement in the terms in which I have described it will depend on the strength of the grass-roots or the strength of the units where it is really possible to have democratisation of economic activity. The bigger the business unit, the longer the distance between the bottom and the top. Inevitably, in any movement including the cooperative movement, there is bound to be some bureaucracy. I know the term 'bureaucracy' is a much abused word. As soon as distance comes in, there are bound to be intermediaries and, to that extent, the individual's participation becomes a little mystical. Therefore, it is the primary unit in the cooperative movement that can most have democratisation of economic activity. There need be no doubt about the cooperative character of the apex institutions, if the bottom or the base is really democratic and cooperative in the sense in which I have described it. For this purpose, in order to be a democratic socialistic unit at the base, the membership of a cooperative society, by and large, should consist of people who do not have unequal resources. The moment a cooperative society has a few people who are very powerful because of their large resources, whether in land, finance or otherwise, it will be difficult for that society to function as a really

democratic body. If we apply this test to the Indian cooperative movement, we will find ourselves unable to be satisfied with the existing position. We have cooperative societies where there are big landlords or powerful bosses. The weaker members find themselves neglected. If we can find a method by which the small man in a cooperative society gets some share of its benefits, we would have had real cooperation. So far, attempts made by some of the most powerful and dedicated people in this direction have not succeeded to the extent necessary. I would say, therefore, have more members if you like, but the membership should be such that it should be able to function democratically. This means that the position of each member in terms of resources should be fairly equal.

Unlimited Liability

The second element which is necessary for making a cooperative society, a cooperative unit of democratic socialism, is connected with unlimited liability. I do not know how far the principle of unlimited liability is current today. The big difference in the olden days when I started teaching economics was that, in the case of unlimited liability, it represented a way of life, and in the other case of

BY DR. V. K. R. V. RAO

limited liability it represented an investment. I would say that we should have the concept of unlimited liability not merely in formal terms but as an operational force in societies to the extent possible because it really implies some of the kind of things Acharya Vinoba Bhave has been talking about. When Acharya Vinoba Bhave talks about Gramdan, he is referring to a new way of life. It is similar to what is implied in the principle of unlimited liability. It means that everybody is interested in everybody else. There is a certain social milieu and social opinion which is built up in the society as a result of the operation of unlimited liability. It not only helps in the matter of utilisation of loans, but also in repayment and in the creation of certain loyalties to the society. A true cooperative society means acceptance of mutual obligation, mutual respect, mutual trust and confidence. It is this which unlimited liability helps to create and it is in this manner that we have to build up the structure at the basic level. Once the base is sound, the rest of the structure can look after itself much more easily than if it would otherwise.

Economically Efficient

The third aspect which is important in making a cooperative society conform to the type I am describing is that apart from having a certain measure of quality in the resources of its membership, the society should be an economically efficient unit. This is one

of the major problems which we have not been able to solve. If a society is small, it is not viable and is not able to function. It is not able to hire a manager, and has to depend upon a subsidy from the Government. On the other hand, if it is big, it leads to inadequate contact and communication among its members, though there is an increase in its viability. An answer has to be found for this dilemma, even if it means a compromise. But what cannot be compromised is the need for efficiency on the part of the cooperative unit. We must remember that socialism is neither charity nor a give-away programme. Socialism to my mind has a profound economic justification in terms of its greater competitive efficiency. And we are talking of cooperation as an instrument for socialism. Therefore, a cooperative society has to be efficient. If it is a marketing society, it must function more efficiently than the trader. If it is a producer society it must function more efficiently than the ordinary producer and so on. Sentiment alone is not enough to grease the wheels of the cooperative machine. There has to be a solid material foundation for the growth of the cooperative as a socialist instrument; and this can only come from efficiency, at that, if it is to func-

tion in a mixed economy. It also follows that cooperative societies must also think in terms of growth, which means accumulation of resources and their reinvestment in capital improvement and expansion. All these questions require to be gone into thoroughly by a team of persons who are not only experts but also dedicated to the cooperative cause. When they make their report, this should be discussed at length and in detail in the cooperative movement at all levels, including the grass-roots level of primary membership. What we need is a great debate and a grand campaign on the fundamentals of cooperation. This should cover all sections of the cooperative movement and draw participants from all levels, especially the primary cooperative society membership at the village level.

I now come to the final part of my theme. If my thesis is accepted that cooperation should be a major instrument for the creation of a democratic socialist society, then it should find embodiment in our plan strategy in a more comprehensive manner. It has got to be a major objective of economic planning. The planners must ask themselves in what way and to what extent they can cooperativise economic activity. A major perspective in the plan should be how to plan economic activity in such a way that an increasing proportion becomes cooperative instead of concentrating only on increasing the role of the public sector in the economy. The cooperative

sector enterprise can embrace any kind of activity—large, medium or small. We have been talking of a cooperative commonwealth. The Third Plan document has indicated the development of a large cooperative sector as among the principal means for effecting the transition towards socialism. The Chapter on 'Cooperation' has affirmed that "in a planned economy pledged to the values of socialism and democracy, cooperation should become progressively the principal basis of organisation in many branches of economic life, notably, in agriculture, and minor irrigation, small industry and processing, marketing, distribution, supplies, rural electrification, housing and construction, and the provision of essential amenities for local communities. Even in medium and large scale industries and in transport, an increasing range of activities can be undertaken on cooperative lines". The Planning Commission has also recognised cooperation as something more than a series of activities organised on cooperative lines and that, basically, its purpose is to evolve a scheme of cooperative community organisation which touches upon all aspects of life. The claim has been made that it gives to the social structure and the national economy balance, direction, and a sense of value. All these high-sounding sentiments remain largely on paper and have found hardly a significant measure of implementation in either the economic or social life of the community. One can see by contrast the much greater development that has taken place in the organisation of economic activity under the public sector. The fact of the matter is that quite apart from the indifference of the official world to the broader aspects of the cooperative movement as a way of life, there is little talk even among the general public of cooperation as a movement with an ideology involving ethical, spiritual and social values. Profitability is important and cannot be ignored in any organisation of economic activity. But cooperation is more than any other type of profit-making economic organisation. Unless its ideological roots are recognised and nurtured, cooperation will never grow into a sturdy tree. On the contrary, it is likely to get squeezed between the dynamics of growth of the public and the private sectors in the economy and remain only as an aspiration to be written about and highlighted in every plan document. It is no use only blaming the Government or the bureaucracy for the slow development of the cooperative sector except in the fields of credit and some areas of agricultural processing. The public are equally to blame for their failure to understand, accept, and implement the implications of cooperation as a major desired form of the organisation of economic activity. This in turn is the result largely of the failure of the leaders

(Continued on page 7)

J/Peninsula's Underground Waters: A Poser on Its Increasing Salinity With Depth

Since the publication of my last memo in the "Cooperator" of 15-7-67, with the kind courtesy of Mr. S. Sivagnanam—the Secretary to the Hydrological Survey District Committee—I had the privilege of going through Report N:WS/002/66 of 20-6-66 prepared by the Asst. Geologist Mr. V.S. Balendran for circulation among the members of the District Committee at one of its recent sittings. This interim report covers the work done from 1-10-1964 to 1-3-1966 on:

(a) Quality of water observations with depth and time at two drill hole locations, one in the Kondavil Pump House premises and the other in the Kankasanturai Cement Factory premises.

(b) Lateral Resistivity Observations in the Western Portion of Jaffna during the monsoon and non-monsoon periods.

(c) An attempt to study the fluctuation of the fresh water-salt water interface.

After a close study of this very valuable report, I now take this opportunity to put forth a couple of posers for the District Committee to brood over. In this connection it must be admitted that on a very controversial problem of this nature, some differences and even clashes of opinion are always bound to arise. In the event of any such disagreements or divergencies occurring, it is my fervent hope that every member of this Committee will take me only as a constructive and never at all as any destructive critic whatsoever. In fact I am certain that some of the issues raised by me here, will surely go a long way to help the Committee to arrive at a more satisfactory as well as an unassailable scientific deduction, concerning the underground salinity and such other problems of our ground waters.

To begin with let us first take the tentative conclusions arrived at, following the Chemical observations made at the two said drill hole sites. There can now be no doubts whatsoever in the minds of anybody that underground in our J/Peninsula, there is a layer of varying thickness of fresh waters, followed by a thin layer of brackish and finally by another still unfathomed depth of intensely saline waters. Whether this intensely saline layer of waters is of indefinite depth, or whether there is any recurrence of fresh, brackish and saline waters further downwards underneath it, still remains to be explored. Now leaving aside the still unexplored and taking into consideration only the known factors, the intensely saline layer of waters detected at the lower depths of both these two widely separated drill holes, seem only to add weight to the widely held belief of the Irrigation and other officials, that this is solely due to the prevalent intrusions of the surrounding sea waters into the entire underground base of our Peninsula. On my own part however I still hold the view that there are bound to be some sea water intrusions

here and there depending primarily on the texture as well as structure of the subsurface Miocene limestones, but never at all on any wide scale as is purported to be the case by some of our own men. In support of my contention, it must be remembered that the J/Peninsula had lain submerged under the seas on two previous occasions, before it got uplifted once again as it is today. When a submerged or submarine surface suddenly gets uplifted into a subterranean land surface, it need not be told that there will certainly occur the prevalence of increasing salinity with depth on the sedimentary formations. The several thousands or perhaps even millions of years of rains that fell on the Peninsula's terrain since its last upliftment, would naturally have resulted in an accumulating layer of fresh waters pressing down the denser saline waters to the present level of interface. That this proposition of mine is not certainly the outcome of any figment of puerile imaginations but is most probably a profound fact can be shown to my readers by a somewhat similar phenomenon that is purported to be taking place in a small tract in our peninsula even today. It concerns the vast acres of land lying all round Thondamanar

that had been lying waste all these years, because of the large scale salinity ingrained into these soils by the spreading waters of the said Aru. With a view to reclaiming these salt impregnated soils for agricultural purposes, a concrete dam has since been built across the narrow inlet of the sea into the Thondaman aru. Now then how is this reclamation to be effected? Firstly the dam is to prevent any further ingress of the sea waters into the Thondaman Aru. Secondly it is acknowledged by Irrigation and other officials that during the next many decades all the rains that fall over these salt-impregnated soil belts would (a) gradually reduce the degree of salinity of the surface and subsurface soils over the years (b) permit the accumulation underground of a layer of fresh waters over the gradually sinking saline waters and also (c) help to flush out into the neighbouring seas, of some at least of these pressed down saline waters. Now coming once again to our Peninsula's ground water storage, we are told that since the water table here is found to lie at an average height of about 2 feet above the sea level—in this connection I must inform my readers there are also a good many wells here with their water levels lying below the sea level—then based on the Ghyben—Herzberg relationship there is supposed to be a lenticular shaped layer of fresh water with a maximum thickness of about 75 feet. Also this fresh water lens is said to lie floating on a thick layer of sea waters that had intruded un-

derground. Let me now come to the identical Miocene Limestone belts found in the North Western coastal regions. Investigations have revealed the water table here lies at a depth of 180 feet below the ground level, or in other words there is certainly not even a single well whose water level can be said to lie anywhere near the sea level. This being so, can our Irrigation Officials please explain as to how the Ghyben—Herzberg principle can be applied here to evaluate the maximum depth of the fresh water layers in the North Western limestone belts? In this connection a news item in the Ceylon "Daily News" of 14-7-67 states that a hydrological team has since drilled an artesian type of fresh water well in Vanathavillu area off Puttalam. In fact it yet remains to be seen as to the depth at which the interface between the fresh and saline waters lies here. Now again from what has been said above, in between the sea level and the underground water table off Puttalam lies a thick bed of limestone layers. If the surrounding sea waters in the North have so easily infiltrated underground into J/Peninsula's limestone belts, I am really at a loss to know the reason for their reluctance to do the same thing to the much

slightly different view point. From the above report it follows that the interface at Puttur had been buoyed upwards by the automatically rising saline waters to nearly 75 feet in the said well. Turning our attention now to the report issued by Mr. Balendran on the fluctuation of the fresh water-salt water interface lying at 105 feet depth in the Kondavil drill hole, it is said that no clear movement pattern was observed at this site. My readers must be informed here that only a short distance further away from this drill hole lies a well from which is pumped daily and almost uninterruptedly, several thousand gallons of water to augment the Jaffna town water supply. So in spite of a huge volume of waters being daily drawn off from the well adjacent to this drill hole, there is found to be hardly any upthrust of the interface here. Hence if the theory of any large scale intrusions of the sea waters into our Peninsula's subsoils is to hold good, then how is it that following the large scale draw off of fresh waters there is a marked upthrust in the interface at Puttur only and nothing of it whatsoever at Kondavil? By way of explaining this anomaly, let me repeat once again that any talk of large scale intrusions

the onset of the N.E. Monsoon rains these salts get readily dissolved and forming what is termed the water culture solutions, are therefor avidly sucked up by the growing tobacco plants. In addition to these are also some mineral salt solutions brought down by the falling rains themselves, more particularly on land surfaces adjoining the seas. It would interest my readers to know that in the neighbourhood of Caen in France a hectare of land receives annually from the atmosphere by means of rain the following salt solutions:

Chloride of sodium	- 38.2 Kg.
" " Potassium	8.4 "
" " Magnesium	2.5 "
" " Calcium	1.8 "
Sulphate, Soda	- 8.4 "
" " Potash	- 8.0 "
" " Lime	- 6.2 "
" " Magnesium	5.9 "

The above two events illustrate that every year some Ca as well as Mg salts percolate into our peninsula's underground from the top surface downwards. Hence the question that poses itself before us now is this: Is the reversal of the Ca: Mg ratio in our ground waters, as per the observations of Mr. Balendran, due to the gradual sinking downwards of the mineral salt solutions mentioned above, or is it due to the upthrust of the sea waters from below? It is best left to the J/Hydrological survey team to answer this question. Personally I am more inclined to be in favour of the first and not the latter factor. Now coming once again to the slowly sinking mineral solutions, those solutions that escape suction as well as those left overs, will naturally go down lower and lower as far as their density values would permit. In the course of this downwards progress, it need not be told that as a general rule the shallower well waters are bound to exhibit increasing salinity symptoms a little ahead of the deeper well waters. In fact I have already observed this to be the pattern of events, from the analytical records of the five observation wells under my charge for the first one and a half years. On the other hand if the salinity increases in our well waters are solely due to the uprising of the lower lying sea waters into the wells then surely it is the deeper wells that should exhibit increased salinity conditions first and the shallower wells much later. But in actual practice it is exactly the reverse process that had been observed to be true—at least among the five wells that had been under my charge at the early stages of the hydrological survey.

Now before I wind up my present article it is pertinent that I mention here an important news item I came across in one of our dailies sometime back. It concerns the first hand impressions Ceylonese on holiday here from Maldives had given one of the correspondents. He had said amongst other things that Mali the capital of Maldives was a tiny coral island which was only about a few

(Continued on page 7)

C. P. VAIRAMUTTU

Teacher, Government Senior School, Eralalai

more easily penetrative North Western limestone belts. Now again this discovery of an artesian well in the Vanathavillu area goes to prove beyond any reasonable doubts whatsoever, that contrary to the views held by some of our Irrigation and other officials, as I have often said in my earlier articles, our Peninsula's ground waters are far more liable to be pushed upwards through the porous limestone subsoils than sideways into the neighbouring seas, by the overlying terrestrial pressures.

Fluctuation

Let me now come to the question of the fluctuation of the fresh water—salt water interface with tide, etc. Now according to a report read a couple of years ago before the Ceylon Association for the Advancement of Science by one of our top Irrigation Officials are the following points of note: "In the Puttur tidal well pumping tests revealed the presence of fresh water up to a depth of 50 feet. From 50 to 70 feet depth the water contained is brackish and from about 80 feet to bottom depths the water is saline, increasing in salt content progressively with depth. A very high speed draw off brought the bottom saline waters to the top, indicating exhaustion of the stored underground fresh waters. This water cycle at Puttur, and as a matter of fact in the entire J/Peninsula, thus becomes exemplified clearly." In fact I have dealt with the above water cycle issue in an earlier memorandum of mine, but circumstances compel me to deal with it once again from a

of sea waters into our Peninsula's subsoils is only a myth, with hardly any indisputable evidences to substantiate it. The reason I can give unhesitatingly for the marked rise of interface in the Puttur tidal well, must undoubtedly be the underground tunnel linking this well to the sea bed beyond.

Finally let me come to one more of Mr. Balendran's observations, that both at the Kondavil and Kankasanturai drill holes, in general there is a slight movement of the interface with rainfall and also his inference that the reversal of the Ca:Ma ratio with increasing depths at both these places, may be taken to indicate substantial sea water contaminations. Explained hereunder are my own findings to show that just because of the reversal of this Ca:Ma ratio detected in our ground waters, it is not always proper to rush into hasty conclusions that this must primarily be due to the contaminations of the underlying sea waters. I had already taken some pains to show to my readers in an earlier memorandum of mine as to how the versatile Jaffna peasant, year in and year out ploughs into the highly infertile farmlands all kinds of manure, with a view to obtaining the maximum yields. One notable example is the tobacco cultivation towards which nearly 20 cart loads of green leaves per acre are ploughed into. Botanists will now agree that these leaves on decay produce among other things the following mineral salts: KN₃; CH₂SO₄; MgSO₄; Ca (NO₃)₂ and FeCl₂; with

Youth and the Cooperative Movement

We refer time and again to the importance of the cooperative movement in the development of our country. This is because after independence Co-operative movement had been placed on a high pedestal. It has been given an important place in our Five Year Plans and National economy. It forms a part of our National policy that has been adopted in place of an acquisitive form of economy. The progress of the cooperative movement during the last 18 years has not been significant. This is mainly because it could not become a people's movement. Now to make the cooperative movement a success in our country it is most essential to make the masses to understand that they are the makers of their own destiny. The cooperative way of doing thing is the key to future growth and cooperative movement thus must spread all over the country. In this connection catching the youth is necessary. The role of youth in the life of our country has always been significant. Youth played a prominent part in our freedom struggle. In the struggle for economic development and social progress cooperative movement needs still more active participation of youth. To understand the role of youth in the cooperative movement we have to answer the following two main questions.

Main Questions

1. What is the objective of bringing in youth into the co-

operative movement? What effective role could they play in its promotion?

2. What are the ways and means through which youth organisation and youth groups could be effectively involved in the cooperative movement and socioeconomic development of our country.

The main objectives of bringing youth into the cooperative movement are:—

1. to make the movement a people's movement.
2. to educate the vast rural masses in the cooperative way;
3. to build up missionary spirit among the people, and
4. to develop the living standard of the people.

The role which youth can play in achieving these objectives are clear. Let us take these objectives one by one.

The youth form a majority of our population and if youth is not encouraged to contribute towards cooperative movement and play an active role we can never expect to achieve the desired success in the country. Youth have to be enrolled in greater number and thus made active partners in the movement, and then only the cooperative movement can be a people's movement in the true sense of the term.

In India we have yet to educate the vast rural masses in cooperation. The Services now available at the extension blocks and Panchayats touch only the fringe of the problem. Therefore, educated youth will remain impervious to the cooperative movement. The older generation will not be in a position to cope with the climate of crisis, through which

our country has to pass and that the younger people imbued with a sense of service needed to replace them. Thus we can educate the vast rural masses in cooperation. Catching youth in the cooperative movement is essential because our official machinery cannot reach out to the four corners. Way of spreading cooperative movement is the very reverse of what a missionary spirit would inspire; official approach in spite of certain virtues of its own, has a deadening effect. Its set routine is not particularly suitable when something new has to be done in a new way.

So far as the objective of raising living standard is concerned there also youth can do a lot. Generally we find in our people a habit of mind which occasionally makes them think that Government will do every thing for them. Due to prevailing of this thinking we cannot hope to raise the general standard of living of our vast masses. The educated and other youth groups can easily make them understand that Government can help them at all levels, but it is not wise on their part at all to depend on the Government.

Not Only Students

Before looking into the second question it is proper to know what we mean by youth. By youth we do not mean only students. There are a large number of rural and urban youths who are not students. So while talking about youth

we should not mean the students but also the others in the youth groups. Therefore naturally the ways and means through which youth could be effectively involved in the cooperative movement will be of different type for two sections of the youth. Let us first take the student youths in the cooperative movement.

We have something like 2000 colleges, something like 22 to 23 thousand higher school and higher secondary school and we have got something like 4 to 4½ lakhs of primary and middle schools. The youth studying in these institutions today need objectives which can inspire them and a programme of action which can appeal to them. If steps should be taken to popularise the ideals of cooperation among these youths, it may be possible to organise several activities for the training and education of youths in the methods and technique of cooperation. Because during their study they find many opportunities to express themselves in joint endeavour or to participate in social and economic welfare. They have got in them something which if properly canalised can lead to great things. The cooperative way of working is the only mean whereby we can give an outlet to the hidden talent of youth. The existing opportunities of doing social endeavour is limited in the educational institutions. In many institutions youth organizations, club, cooperative stores, canteens are run unsystematically. So there is a need to reorganise these stores etc. on the sound line. In addition to this, efforts should be made to teach the students through

participation in the management of cooperative stores etc. how they are organised, how they functioned, how they are run. Surely such training will make them cooperative minded. To attract more youths for village service in the future every effort should be made to utilise the vacation for the promotion of cooperative movement in the villages.

The students should devote their vacation to village services. Now we have at least one cooperative society in each village or a group of villages. These societies can easily provide the field of practical training outside the educational institutions. Because vacation is just the period when students' minds should be free from their routine work and be left free for self-help and organised development. The village work specially the cooperative organisation will be the best form of learning through recreation, when year after year vacation is spent in this way the villagers will be very familiar with the students and thus the movement will be more rightly understood by the people.

Time and again the need of utilising vacation in this manner is stressed by our many able thinkers. But it is disheartening to note that in no education institution vacation is spent in this way. Now it is high time to do something concrete in this direction.

Merely organising seminars youth-day debate, and essay competitions once in a year will not serve the purpose. Something should be done under which if not daily, weekly cooperative activities should be performed in every educational institution. In this direction I think that the responsibility of running canteens store etc. should be changed every week and some prize may be given to increase the incentives for such work.

In June 1960, the University Grants Commission recommended to universities to introduce cooperation as an optional subject for study and now we find that in many universities cooperation is being taught and many students like to study it. In the same way slowly efforts should be made to utilise the vacation in the villages for the promotion of cooperative movement.

Non-student youth of urban and rural areas also need more opportunities to work in cooperatives as compared to student youth, to show their hidden ability to do the great things. At present elderly people are represented on cooperative organisations in urban and rural areas. In urban areas most of the trade union leadership etc. are in the hands of old people. Alienation of majority of youths from such organisations resulted in lack of identity in the complex and heterogeneous life of the cities, creates personality conflict and social maladjustments. All efforts therefore, should be made to develop a sense of cooperation among the youths by helping them to live a creative life.

In rural areas youth groups both male and female have to develop capacities of self-determination. But the existing power structure in the

rural areas precludes such growth. At present in most of the village institutions, socio-economic powers rest with the former feudal persons and in the big farmers who decide social, economic and other issues in the village. This power structure is very traditional, tight, and has a pervasive influence on the lives of the people in the rural areas. I observed in the rural areas that this power structure limits the scope for initiative, new experience and opportunities for creative living specially for the young ones. A creation of effective village youth organisations in the rural areas required close working with the existing rural power structure and make it an available organisation to accept and permit new ideas and opportunities in the rural community. It is necessary that every rural youth organisation should take up the responsibilities for increasing agricultural production, village health and sanitation, defence and co-operation.

Thus the most important organisation necessary to effect a change in the socio-economic frame-work of village India is youth organization. Youths are active and it is easy to activate them. Their greater association with creative cooperative activities will offer opportunities to develop themselves individually and collectively. Thus the role of youth is vital in the promotion of cooperative movement in India.

—The Madras Journal of Co-operation

24th A G M

The 24th Annual General meeting of the Vaddukodai Multipurpose Cooperative Society Ltd. was held recently with Mr. M. Kathiravelu in the chair. In his Presidential Address, Mr. Kathiravelu appealed to the members to work unitedly for the good of their society. Mr. E.R. Benjamin, Range Inspector, advised them to grow more food.

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

„ „ Ceylon Petroleum Corporation.

„ „ People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

**Jaffna Co-operative Textile
Societies Union,**

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

PAID UP SHARE CAPITAL	...	Rs. 191,495-00
STATUTORY RESERVES	...	„ 247,625-00
OTHER RESERVES	...	„ 414,662-00

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months has been increased to 1½%, 2½%, and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw monies from this account daily.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The Rate of interest charged is 9%. Repayment by instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro
Nelliady—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—
Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

Expanded Technical Programs Urged in War on Hunger

The U.S. National Advisory Commission on Food and Fibre has recommended that developed nations expand programs of technical and research assistance, rather than increase food aid shipments to developing countries.

The advisory group is composed of 30 leaders in agriculture, business, labour and education. They were appointed by President Johnson in November, 1965, to make a long-range appraisal of United States farm policy and related foreign trade policy—including their effects on the American economy and foreign relations.

In submitting its report to the President, the Commission said the United States and other developed nations cannot supply enough food to meet the long-range needs of exploding populations in Latin America, Asia and Africa.

"For the long run, the bulk of the additional food will have to come from the expanded food production in the hungry countries themselves", the Commission report said. "U.S. aid programs for developing countries should be shifted more heavily toward technical assistance... and population planning in the developing countries themselves, with less emphasis on direct food aid".

Food aid, the Commission noted, actually can retard agricultural development by encouraging recipient nations to neglect food production.

Developing countries frequently tend to emphasize industrial development in allocating their scarce development resources, to the detriment of their agricultural development", the report said.

The Commission stressed that while some countries will have to depend heavily on U.S. food aid in the next few years—to avert famine—even in these emphasis should be placed on effective plans to

improve agriculture and reduce the birth rate.

Most developing countries, the report continued, will need substantial technical assistance for a long time in order to achieve rapid, sustained growth. By themselves they lack the trained manpower, the institutions and the money required, the report contended.

"The technical assistance program will have to be considerably larger than any program this country has carried out in the past", the report stated. It said "a considerable gain in effectiveness could be achieved simply by shifting aid funds from food aid to technical assistance".

The focus of this aid, the report stated, should be on developing institutions within the countries to carry out research, training and agricultural extension work, and to provide credit and perform other functions needed to support modern and efficient agriculture. The developing nations could help by training of local scientists, teachers, technicians and administrators.

On population, the report emphasized, "the world must either lower its birth rates, or wait for famine or disease brought on by overcrowding to limit its population.

"Runaway population growth can more than offset even a highly effective development program", the Commission warned.

Turning to developing nations' economic growth, the report contended that a more rapid pace can be obtained only if these nations can expand their foreign exchange earnings.

Increased private investment in these nations holds great promise for the investor and the nation invested in, the report said.

—USIS News Bulletin

Coops and the North's Economy

The word cooperation literally means joining together. The one time Registrar of the Ceylon cooperative movement defines cooperation as "a number of persons forming an association on the basis of equality as human beings to fulfil their economic interests". To fulfil or develop their economic interest is the main interest of cooperators.

They get together because they have a common interest, bringing with them their integrity and industry. The Jaffna man's industry is proverbial. And industry is a sine qua non for the sturdy growth of the cooperative movement. This has gained Jaffna fame in the history of cooperation in Ceylon.

The apex of the movement in the North is a union called the Northern division cooperative federation. All the other branches have contact with this. This Federation helps all the others and makes them develop their knowledge by training classes and seminars. This federation also supplies account books and other valuable books. The Cooperator and Ikyathepam are published by this Union to help the people understand more about cooperation.

There is a cooperative bank in Jaffna which is the premier bank in the whole of Ceylon. It has been established well and is now in a position to give any kind of financial aid to the other cooperative institutions. This helps the other unions to undertake new ventures with confidence.

Jaffna at one time exported a large amount of tobacco which had a ready market in Travancore. But the trade was exploited by the middle men. So the cooperative movement stepped in and formed the Jaffna Malayalam Cooperative Society which was a great success until recently the Indian government banned imports. The profit nearly reached two million rupees. And three thousand families existed on this industry.

There are many other active roles the cooperative movement is playing in the Jaffna region to develop the economy. The Moolai cooperative hospital, The Island motor boat cooperative union, The cooperative textile union are a few worth mentioning. They not only are profitable but are also a real help to the public.

The cooperative movement is an immense help to the government as well as the poor farmer. In Jaffna where natural resources are very low the farmers have a difficult time. The Cooperative Movement helps the farmer by

1. distributing seed
  2. distributing fertilizers
  3. distributing insecticides
  4. distributing irrigation pumps
  5. and other agricultural tools
- This help is really valued by the Jaffna people and the co-

operators themselves are real friends and advisers of the poor who greatly help economic development.

The government of Ceylon is doing its best to cultivate its own food stuffs and to stop imports. Even here the cooperative movement can do yeoman service. A large quantity of potatoes, chillies, Bombay onions and ground nut can be produced in Jaffna. These can be exported and a few lakhs of rupees can be gained through this.

Another important part in Economic development is played by the consumer union. The consumer movement purchases the goods and these are sold at the cooperative stores. At the beginning the Northern movement found it difficult to transport the goods. But now Jaffna has one of the best harbour unions in Ceylon. So that the goods that are brought to the Colombo port can easily be transported to the K. K. S. harbour.

SCHOOLS' CONTEST

This essay has been selected for publication in our journal.

The multipurpose cooperative unions are now very active. They buy all the local products like broom sticks and other co-conut and palmyrah products. This helps a great deal in economic development and also encourages local industry. All local industries need encouragement and the M. P. C. S. unions give it freely and enthusiastically.

With all these facts before our eyes no one can deny the important role the cooperative movement is playing in the economic development of the Northern region. The cooperators can say that they are the life or the back bone of the north's economy. Let their efforts bear fruit.

THAYALA COOMARASAMY,
Chundikuli Girls' College.

Show Them the Path to Salvation

Unemployed youth will prove a great menace to society, warned Mr. R. Rajaratnam, President NDCF speaking at the Cooperative Day celebrations of the Vali East MPCS Union. He appealed to cooperators to show these youths the path to salvation by persuading them to settle down in colonisation schemes and by financing them till they could stand on their own feet.

Mr. K. V. Kanagasabapathy presided. Mr. T. Murugesampillai, A.G.A., Jaffna, Mr. S. Kathiravetpillai M.P. for Kopy and Mr. K. E. Coomarasamy, President Kopy North MPCS also spoke. Kathaprasangam, dances, music and drama highlighted the proceedings.

The Country Looks to Jaffna

The whole country looks to Jaffna to produce the onions, chillies and other subsidiary foodstuffs we need.

So said Mr. M.D.H. Jayawardene, Minister of Health, when he declared open the All-Jaffna Agricultural and Industrial Exhibition.

The Minister pointed out that Jaffna could pride herself on producing 80 per cent of the Island's requirements of

red onions. If onion production increased, the Government would consider banning the import of onions, said the Minister. He added that they were happy to see the progress Jaffna was making in the production of Bombay onions and potatoes.

Economic Planning

(Continued from page 4)

and workers in the cooperative movement to treat cooperation as a mission and a gospel for the transformation of society. Nor have they been functioning in recent years as active propagandists and educators for the cause. It is therefore that I have been impelled to take up for this lecture, cooperation, socialism, and economic planning as one inter-related subject, and plead for more recognition being given to the strengthening of the ideological foundations of the cooperative movement by the cooperator as well as the general public, besides whatever help or facilities it obtains from Government. What is now required is introspection and self-criticism in the cooperative movement directed towards how to make cooperation a new way of life and a vital force for the creation of a new and better society. I hope that the deliberately provocative nature of my observations would be taken in the nature of a challenge, to which the only response can be a re-orientation of the movement in the direction of a new way of life based on a specific ideology of social reconstruction and economic development.

—Indian Cooperative Review

Underground Waters....

(Continued from page 5)

square miles in extent. Even though this island was only about five feet above sea level, it seems the well waters there were fresh throughout the year. Now take the case of our few islands off the mainland of Jaffna. One often hears the wailing woes of these islanders, particularly during the dry months, of their well waters running either dry or saline. Here again I place before my readers another glaring instance of the sea waters around Jaffna showing great fondness to penetrate the subsoils of our small islands, but at the same time refusing to do so to the subsoils of Maldiv Islands. What explanation can our Irrigation and other officials give to this partiality shown by the sea waters? If I were to venture to give my explanation of this anomaly, let me tell my readers once again that in all probability it is all due to our farming habits and not at all due to any likes or dislikes of the sea waters. Taking once again our tobacco cultivation, comparatively speaking a larger proportion of the land available in our islands than in our Peninsula's mainland is under tobacco cultivation. Hence as explained earlier, the sinking mineral salt solutions from the decayed leaves, etc., used as manure, are certainly bound to have a far more adverse effect on the strictly limited under ground fresh waters in our islands than in the mainland. Perhaps in the absence of any such intensive agricultural activities taking place in the Maldives, the waters there are said to be far more fresh than in Jaffna. Hence if the J/Hydrological survey team also happen to agree with my views expressed above, then I think it would be more appropriate if any legislations are introduced to restrict the Jaffna farmers in their liberal use of the fertilisers rather than in their liberal use of the under ground waters.

IN NEWFOUNDLAND

Mr. P. Govindaswamy, Acting Principal Cooperative Training School Jaffna is presently at Memorial University, Newfoundland, following an Extension Course. Miss Margaret Digby, a well-known authority on Cooperation, is in charge of the training programme at Memorial University.

Mr. Govindaswamy who has been elected the President of the Overseas Students' Council at the University, will be in Newfoundland till August 11. Then he will proceed to the College of Fisheries and later visit Nova Scotia and New Brunswick. He will be in Ottawa on October 3.

'YOUR FEDERATION'

Always remember that the Northern Division Cooperative Federation is *your* Federation, said Mr. R. Rajaratnam President NDCF, speaking at the Cooperative Day celebrations of the GPS Workers Coop Labour Society.

He went on to say that cooperators were one big family. He advised them to start a

Savings Scheme and to consider the question of establishing Holiday Homes.

The port workers of the North have proved that they are better than their counterparts in Colombo, said Mr. J. F. Sigmaringam, President Harbour Services Union. He stressed that the reason for this was that the Northern port workers had organised themselves on a cooperative basis. They had directly experienced for themselves the benefits of Cooperation and he was sure they would never give it up.

Mr. A.T. Aloysius explained the symbolism of the Cooperative Flag and went on to say that now the workers were their own employers. He appealed to them to learn to arrive at unanimous decisions. They should strive to improve not only their economic but also their moral and intellectual condition.

Mr. T. Shanmugarajah HQI advised them to transcend their personal interests for the sake of the common good. Pointing out that they were now their own masters, he said that they should serve their organisation well.

Mr. S. Thillaiampalam presided.

Plan for the Future

On this day you should take stock of your situation and plan for the future.

This was the advice given by Mr. A. Viswanathan to the members of the Vahuppu Workers' Coop Society. He was speaking at their Coop Day celebrations. Mr. Viswanathan pointed out that the society was forging ahead because there was discipline and unity. He advised them to start a Savings Scheme so that they could safeguard their future. He urged the society to agitate that shipping agencies be given to cooperative bodies instead of private individuals.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, reminded the audience that they belonged to a Movement which embraced nearly one-third of mankind. He stressed the need for unity if they were to progress. They should forget petty, personal differences and work for the common good. Pointing out that it was essential to put by something for a rainy day, he advised them to start a Savings Scheme immediately.

The Cooperative Movement brings together people holding different political beliefs, said Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary NDCF. It was a Movement which transcended caste, creed and race. Pointing out that now the worker was coming into his own, he stressed that they should always remain united so that they could end exploitation of every kind. He advised them to formulate an Insurance Scheme to safeguard themselves.

Mr. A. T. Aloysius, Cooperative Inspector, impressed on them the need for members to know their rights and duties. They should make it a point to find out whether their society was functioning well. He said it was regrettable that some members were yet ignorant of the by-laws. He advised them to spend at least 15 minutes a day reading pamphlets on Cooperation: this way they could improve their knowledge.

Northern port workers have gained the reputation of being twice or thrice as fast as their counterparts down South, said Mr. J. F. Sigmaringam, President Harbour Services Union. This had enabled the government to save a lot on demurrage. The greater efficiency of the Northern harbour worker was due to the Cooperative Movement, he said. He emphasised that their salvation lay only in the Cooperative Movement.

Mr. S. Krishnan presided.

SPECIAL GENERAL MEETING

A special general meeting of the Jaffna Port Workers' Coop Society was held recently with Mr. T. Shanmugarajah HQI in the chair. The following were elected office-bearers: Messrs. M. Jacob (President), Joseph Antony (Secretary) and V. Nagarajah (Treasurer). An executive committee of 6 was also elected. Mr. T. Shanmugarajah explained the benefits to be derived through Cooperation.

Fifth Agreement is for Rs. 26,000,000

A loan agreement under which Britain will provide economic assistance to Ceylon to the value of Rs. 26,000,000 (£2 million) was signed in Colombo recently by Mr. J.R. Jayewardene, Minister of State, on behalf of the Ceylon Government, and Mr. J. M. Dutton, British Acting High Commissioner, on behalf of the British Government.

This brings the total of British interest-free economic aid to Ceylon to Rs. 121,800,000 in 19 months. The first agreement was signed on November 4, 1965.

The agreement is for the first instalment of the offer of aid made by Britain at the World Bank Meeting held in Tokyo in April this year when Ceylon's economic situation and import needs were considered. At that meeting Britain pledged a total of Rs. 47,600,000 (£3,570,000) as it had also done at similar meetings in each of the two previous years.

The interest-free loan is repayable over a period of 25 years, including an initial three-year grace period, as were the four previous loans. It will be used for the purchase from Britain of fertilisers, motor vehicles and spares, engineering stores and industrial raw materials.

Britain's economic assistance to Ceylon under the four previous agreements, based on a list of priority import requirements presented by the Ceylon Government, was as follows:

November 4, 1965: Rs. 26,600,000. Imports included fertilisers, agro-chemicals, heavy-duty vehicles and spares, industrial raw materials and machinery.

May 24, 1966: Rs. 21,000,000. Raw materials, components and machinery.

September 26, 1966: Rs. 26,600,000. Raw materials and machinery, fertilisers, tractors, agricultural implements and motor spares, and equipment required by Government Departments.

February 7, 1967: Rs. 21,000,000. Fertilisers, commercial vehicles and equipment.

—British Bulletin

DIARY OF EVENTS

June 17—China exploded her first hydrogen bomb.

June 18—Soviet Prime Minister Mr. Alexei Kosygin arrives in U.S. for summit talks with President Johnson.

July 12—UN General Assembly reconvened to discuss the Middle East crisis.

July 17-31—All-Jaffna Agricultural and Industrial Exhibition.

Help Community Projects

Cooperators should not be content with merely distributing the surplus among members. They should plough back their profits into community welfare projects.

So said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF speaking at the Cooperative Day celebrations of the Vali West MPCU Union. He appealed to Unions and societies to give donations to colonisation schemes and to persuade educated youths to go and settle down in these schemes. Unless this was done there would be no salvation for the younger generation.

Mr. N. Manikka Nadarajah, D.R.O., Vali West urged educated youths to stop hankering after 'soft' government jobs: instead they should take to agriculture. They should organise themselves on a cooperative basis and apply to the government for land in colonisation schemes. This way, he said, youths would be helping to solve the country's economic problems.

Mr. V. Tharmalingam, M.P. for Uduvil, said that through Cooperation we could establish democratic socialism. This would be genuine socialism unlike the brand of socialism imposed on the people from above.

Pointing out that integrity was essential if the Cooperative Movement was to flourish, Mr. S. K. Thiruchittampalam, Chairman, Town Council, Chankanai, said that we should stamp out corruption and dishonesty. He went on to say that the CWE should be stripped of its import monopoly: instead coops should be given the right to import their requirements.

The Local Scene

Surveyed by RAJ

PUTTING THE CLOCK BACK

Some extremists and adventurers seem bent on proving that it is only through violence that society can be changed. I am referring to some unsavoury incidents which have led to one or two temples being closed again to the Minority Tamils. These agitators are more keen on showing that their theories are correct than in seeing that the Minority Tamils enjoy equal rights. Perhaps they realise that if these problems are solved, the wind will be taken out of their sails: that is why they want to keep the sore festering all the time. Objectively speaking, they are only playing the game of the die-hard reactionaries by playing into their hands. All that their adventurism will achieve is to make society take fifty steps backwards for every step forward.

TUTORIES OR....?

All this time, tutories in Jaffna 'just grew' like Mary. But now following complaints that the activities of some tutories were certainly not edifying and far from educative, the Police have decided to crack down hard. They are now collecting the relevant data before they swoop down. Meanwhile the Dept. of Inland Revenue has also got interested—from a different angle. They are trying to find out just how much money tutory-owners are making. So tutories are now caught between two fires, as it were.

Police spies are also keeping an eye on printing presses which make it a habit to print pamphlets which don't carry the names of the printer and publisher.

CHECK-POINT TO BE STRENGTHENED

Following a top-level conference presided over by the Prime Minister, the Police and Army will take over the manning of the Elephant Pass barrier. There will be a closer scrutiny of goods coming into and going out of the Peninsula: the idea is to check smuggling.

STILL GOING ON

Despite the presence of a patrol boat, dynamiting of fish and thefts of nets still go on. The only solution is to intensify patrolling, enlisting the active support of the fishermen themselves. More patrol boats are to be sent to the North for anti-I.I. work: some of them could be used to detect the dynamiters. The Fisheries Dept. should also launch an intense propaganda campaign among fishermen aimed at alerting them about the dangers of dynamiting.

NEW SYSTEM

Some of the confusion outside the Jaffna Railway Station will be eliminated when the new regulations come into force this month. Under the new system no cars with private numbers will be allowed to ply for hire. Further, taxis will have to pay a deposit to the Station Master for permission to park outside the Station. They'll have to line up one behind the other and they'll have to take in short-distance passengers whether they like it or not: they'll have to take their luck as they find it. In short, the new system will ensure that the law of the jungle gives way to the rule of law.

DOLL'S HOUSE IN TAMIL

A Tamil version of Ibsen's *Doll's House* will shortly go on the boards. It's being produced by Mr. Vernon Abeysekera, Government Agent, under the auspices of the Pradesha Kala Manram.

CARDS OF IDENTITY

The fishing community here doesn't think much of the scheme to issue them identity cards. Firstly, they don't think it's very practicable: one of them wanted to know whether they are supposed to wear it round their necks, like a medal. Secondly, they say it's discriminatory. Why, they ask, have only fishermen to carry identity cards, and that too only fishermen of the North. Everyone agrees that illicit immigration has to be stopped once and for all but one doubts whether this is the answer.

NEW J. P.

Mr. S. Sangarapillai, a veteran cooperator, has been appointed a Justice of the Peace.

Mr. Sangarapillai who is a retired Headman, is the Treasurer of the Jaffna-Malayalam Tobacco Cooperative Sales Society, the Vice-President of the MPCU Puttur and the President of the Cultivation Committee, Avarankal, Puttur.

SOUTH YALPANAM MPCU UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

THE THENMARADCHY M. P. C. S. UNION LTD.,

'Phone : 896.

Kandy Road, Chavakachcheri.

Visit our Hardware Section for your requirements of Building Materials.

We deal in :

ZAITOON BRAND ROOFING TILES, ELEPHANT BRAND ASBESTOS SHEETS, HOUSEHOLD ARTICLES, TEXTILES, TRUCK & CAR TYRES, LOTUS BICYCLE TYRES, ETC.

கூட்டுறவு மூலம் எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி

செய்து கொள்ளும் காலம் நெருங்கிவிட்டது

கூட்டுறவு தினத்தில் கூட்டுறவை வளர்ப்பதற்கு சங்கற்பஞ் செய்யவேண்டும்

கூட்டுறவு

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபையின் வெளியீடு
யாழ்ப்பாணம், 1-8-1967.

விசாரணைக் குழு

இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய சகவுரைகளைச் செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக்குழுவினை நியமிக்க வேண்டுமென வடபகுதி கூட்டுறவாளர் நீண்டகாலமாக அரசாங்கத்தைக் கோரிவந்தனர். இதற்குகந்தாற்போல் அரசாங்கம் அணிமையில் அத்தகைய ஒரு விசாரணைக் குழுவினை நியமிப்பதெனத் தீர்மானித்துள்ளமையை நாம் மனமுவந்து வரவேற்கின்றோம். அதேவேளையில் இவ்விசாரணைக்குழு சிறப்பும் நற்பயனும் மிக்கதாய் அமையவேண்டும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு இதில் எவரெவர் அங்கம் வகிக்கவேண்டுமென்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

இக்குழுவில் மூன்றிலொரு பகுதியினர் வெளி நாடுகளின் கூட்டுறவு வல்லுனராக இருத்தல் வேண்டும். மேலும் இவர்களிற்சிலர் டென்மார்க், ஜேர்மனி போன்ற வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பின் சாலச் சிறந்ததாகும். அடுத்த மூன்றிலொரு பகுதியினர் இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் ஒன்றிய தொடர்புடையவராயும் நேர்மை, கடமை, கண்ணியம் முதலிய செம்மை சான்ற பண்பு நலன்கள் நிறைந்த சீலர்களாயிருத்தல் வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கோ, அரசியல்வாதிகளுக்கோ இக்குழுவில் இடமளித்தலாகாது என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் மிக அழுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றோம். இன்னொரு மூன்றிலொரு பகுதியினர், இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தொடர்பற்றவராயிருந்தாலும், வெவ்வேறு துறைகளில் பரந்த அறிவும், அநுபவமும் வாய்ந்தவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து வந்தபோதிலும், அவ்வளர்ச்சி ஒழுங்குமுறையற்ற, கட்டுப்பாடற்ற வளர்ச்சியென்றே பல கூட்டுறவாளர் கருதுகின்றனர். எனவே, இதனை ஆற்றுப்படுத்துவதற்காகவே விசாரணைக்குழுவை நியமிக்க வேண்டுமென கூட்டுறவாளர் பல காலங்களாகக் குரலெழுப்பி வந்தனர்.

காலநீரோட்டத்தில் அரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கியது. இது கூட்டுறவின் அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கே முரணானது. எனவே இதனை எவ்விதம் களைந்தெறிந்து கூட்டுறவு இயக்கத்தை சுதந்திரமானதாகத் திகழச் செய்யலாம் என்பவைகளுக்கெல்லாம் இவ்விசாரணைக்குழு வழிகாட்டியாய் விளங்கவேண்டும்.

வியன்னாவில் அணிமையில் நடைபெற்ற அனைத்துலக கூட்டுறவு மகாநாட்டில், கூட்டுறவின் கோட்பாடுகளுக்குப் புதிய வரையறை கொடுக்கப்பட்டது. இவைகளுக்குகந்த வண்ணம் எங்கள் இயக்கத்தினையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். நவீன உலகில் கூட்டுறவு இயக்கம் தனியார் துறையின் போட்டிகளை எவ்விதமாக முறியடித்து உரமும் உறுதியும் பெற்றதாய் இலங்கலாம் என்பதை இக்குழு ஆராய்ந்து விளக்கங்களை வழங்கவேண்டும். இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் புத்துயிரும் புதுப்பொலிவும் ஊட்ட வல்ல இவ்விசாரணைக்குழுவை உடனடியாக நிறுவும்படி அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

“வடபகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கம் சிறப்பாக, திறம்பட செயற்பட்டு வருவது பெருமைக்குரியதாகும். இவ்வியக்கத்தின் மூலம் நாம் எமது சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் காலம் நெருங்கிவிட்டது” இவ்வண்ணம் துணுக்காய்பகுதிகாரியா திகாரி திரு. மு. தம்பிமுத்து துணுக்காய் ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் யோகபுரத்தில் நடாத்திய சர்வதேச கூட்டுறவுத் தினவிழாவிற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசுகையில்: “கூட்டுறவு இயக்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு சிறந்த வரப்பிரசாதமாகும். உணவிற்கு நாம் பிறநாடுகளை எதிர் பார்த்திருக்கின்றோம். இதனால் எமது பணம் அந்நாடுகளுக்குப் போகின்றன. இதைப் போக்குவதற்கு விவசாயிகள் கூட்டுறவின் மூலம் முயற்சித்தல் வேண்டும் என்றார். மேலும் அவர் பேசுகையில், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஒரு சிலர் செய்யும் தவறுகளுக்காக மற்றவர்களும் இன்னல்களை அனுபவிக்க நேரிடும். ஆனால், இதற்கு பின்னிற்காது தொண்டாற்ற வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தினார்.

“இத்தினத்தில் அனைவரும் திரண்டு மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் கூடி நிற்பதைக் கண்டு உவகையடைகிறேன். இன்றைய நல்ல தினத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்கு எல்லோரும் சங்கற்பம் செய்துகொள்ள

வேண்டும்” இவ்வாறு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. த. கந்தசாமி பேசுகையில் கேட்டுக்கொண்டார். அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில், “அரசாங்கத்தின் புதிய கடன் திட்டத்தின்படி அங்கத்தவர்கள் தாங்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நன்மைகளைப் பரிபூரணமாகப் பெற்றுச் செயலாற்ற வேண்டும்” என அழுத்தினார்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நாம் மற்றவர்களுடைய உதவியை எதிர் பார்க்காமல் நமது கால்களில் நிற்பதற்கு உழைத்தல் வேண்டும்” என இளைப்பாறிய கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. வே. ச. பொன்னையா பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அவர் உரையாற்றுகையில் அரசாங்கத்தின் புதிய கடன் திட்டத்தை எல்லோரும் தகுந்தமுறையிலே பயன்படுத்தி அதன் மூலம் சகல சுயதேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து முன்னேற்றமடையவேண்டும் என வேண்டிக்கொண்டார்.

“இப்பகுதி மக்களின் ஒற்றுமையையும் ஒருமைப்பாட்டையும் சிறப்பாக அமைந்துள்ள இவ்விழா மூலம் நாம் உணர முடிகிறது. இவ்விழாவில் பாடசாலை மாணவ மாணவிகள் முக்கிய பங்கெடுத்திருப்பதை நோக்கும்போது இப்பகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கமானது சிறந்து விளங்க ஏதுக்கள் இருக்கின்றன” என்று வ. ப. ஐ. மே. சபை நிருவாககாரியதரிசி திரு. பொ. செல்வரத்தினம் பேசுகையில் கூறினார். “கூட்டு முறையிலேதான் நாம் பொருளாதாரத்தை

விருத்தி செய்ய முடியும். எனவே இதற்கு அரசாங்கம் ஊக்குவிக்கும்போது இதை அனைவரும் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்திச் செயலாற்ற வேண்டும்” என்று அடுத்துப் பேசிய திரு. A. பெரியதம்பி எடுத்துரைத்தார்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உள்ளவர்கள் நேர்மை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு தவறாது நடந்து கொள்ள வேண்டும்” என அடுத்துப் பேசிய துணுக்காய் கிராமச்சபைத் தலைவர் திரு. K. சோமசுந்தரம் பேசுகையில் அழுத்தினார்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தை நாம் விட்டாலும், அது நம்மைப் பின்தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கும். இவ்வியக்கத்தின் மூலம் கமக்காரர் சிறந்த பயனடையலாம்; எனவே, இதைத் தகுந்த முறையில் செயற்படுத்தவேண்டும்” இவ்வாறு விவசாயப் போதகரிரியர் திரு. V. பொன்னுத்துரை பேசுகையில் கூறினார்.

“கூட்டுறவு இயக்கம் எம் மனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் உன்னத சக்தி வாய்ந்தது. இதன் மூலம் நாம் ஒரு சில தேவைகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்வதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது இன்னும் பல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும்” இவ்வாறு திரு. செ. மயில்வாகனம் பேசுகையில் கூறினார்.

பாடசாலை மாணவ மாணவிகளது பேச்சுப் போட்டிகளும், இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளும் மன்றங்கள் நாடகங்களும் விழாவிற்கு அலங்கார அணிகலன்களாக விளங்கின. திருமதி கந்தசாமி அவர்களால் பரிசீலனை வழங்கப்பட்டன.

கூட்டுறவு அபிவிருத்தி நிதியை கூட்டுறவு இயக்கம் செயலாட்சி செய்ய வேண்டும்

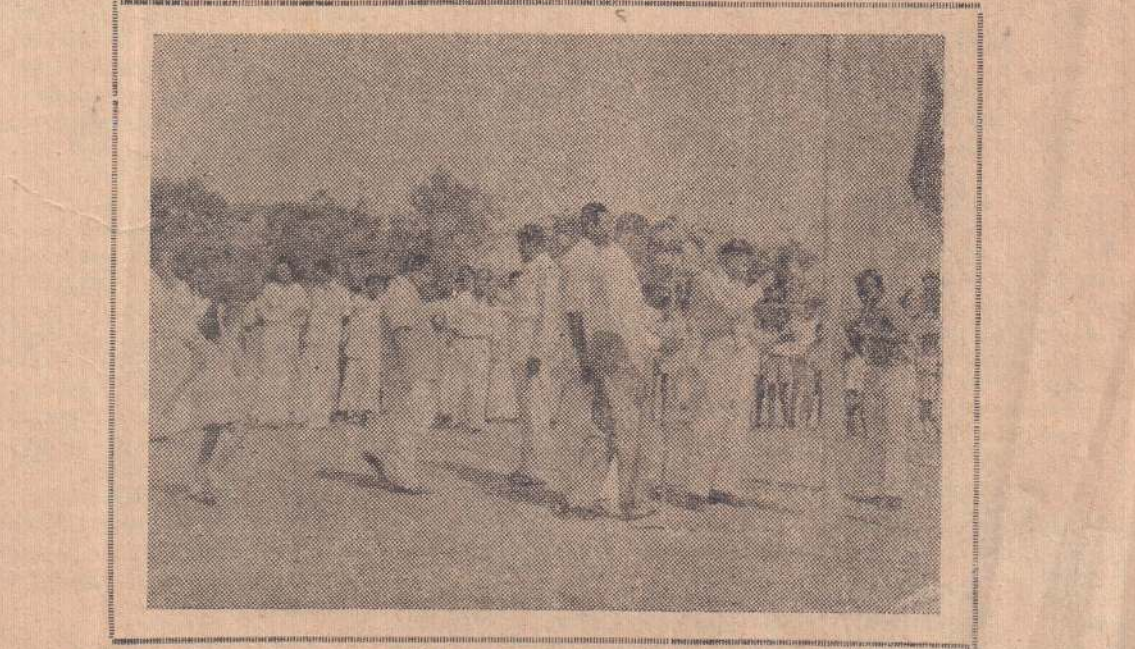
கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சுதந்திரத்தைப் பேணுவதற்கு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி நிதியை இவ்வியக்கமே செயலாட்சி செய்ய முக்கிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என அகில இலங்கை கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் வருடாந்த அறிக்கை கூறுகின்றது.

“கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தையும் மாவட்ட சமாசங்களையும் எதிர்நோக்கியுள்ள பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றைய தேவைகளுக்குப் பொருத்தமான கூட்டுறவுச் சட்டம் அவசியம் என மேலும் அவ்வறிக்கை கூறுகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் ஓரளவு

வளர்ச்சி பெற்றிருந்த போதிலும் கூட்டுறவுச் சம்மேளனமும், மாவட்ட சமாசங்களும் இன்னும் எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலப்படுத்தி சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்து மாறும் அறிக்கை கூட்டுறவாளரை வேண்டிக்கொள்கிறது. கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்திற்கும் அதின் அங்கத்தவர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சுதந்திரத்தையும் அதன் குடியாட்சி அமைப்பையும் பேணி வளர்க்கலாம்.

மாவட்ட சமாசங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றுகின்றன என்றும் அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

கூட்டுறவுக் கல்வியைப் பரப்பும் நோக்குடன் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் பொல்கொல விஜய்ள கூட்டுறவுக் கலாசாலையில் ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புகளை நடாத்தியது என அறிக்கை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. மேலும் சம்மேளனத்தின் ஆதரவில் நுசர்வோர் கூட்டுறவு பற்றி அனைத்துலக கருத்தரங்கு ஒன்றையும் நடாத்தியதாக அவ்வறிக்கை கூறுகின்றது.

தம்பலகமம் U. நோ. கூ. ச. சமாசம் கொண்டாடிய கூட்டுறவுத் தினவிழாவை கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. H. W. P. சந்திரசேகரா கூட்டுறவுக் கொடியை ஏற்றி ஆரம்பித்து எவ்வழிதரும் பக்கத்தே சமாசத் தலைவர் M. K. செல்வராசா நிற்பதையும் இங்கு காணலாம்.

கூட்டுறவு மக்கள் இயக்கமாவது

எப்படி?

— சு. திருஞானம்

கூட்டுறவு எப்படி மக்கள் இயக்கம் ஆகின்றது என்பதை அறியமுன்பு அது எவ்வாறு எப்படி உருவாகியது என்பதை ஆராய்தல் சாலவும் நன்று.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” என்பதற்கிணங்க தொழிற் புரட்சி உலக யுத்தங்களின் பின் மக்களிடம் ஏற்பட்டது. இத் தொழில்களைத் தனிப்பட்ட முறையாகக் கொண்டு நடாத்துவது கஷ்டம் என்பதை உணர்ந்த மக்கள் படிப்படியாக ஒன்றுபட்டுத் தொடங்கினர். இதன் பிரதிபலிப்பாகவே கூட்டுறவு இயக்கம் உருவாகியது. மேலும் இவ்வியக்கம் இங்கிலாந்தில் முதன் முதலாகப் பிறந்து அறுபதுபால் வேருன்றி ஆல் போல் தலைத்துவருகின்றது. எனினும் இலங்கையைப் போன்ற சிலநாடுகளில் அது இன்னும் உச்சநிலையை அடையவில்லை என்பது வெளிப்படையாகும்.

தனிமனிதராகிய எம்மை எதிர்த்து வரும் பிரச்சினைகளையும், பிணக்குகளையும் ஒற்றுமை மூலம் நீக்கி அதன் பேராக நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையை நல்லொழுக்க வாழ்வையும் சீர்ப்படுத்தப் பயன்படுமுறையே கூட்டுறவாகும்.

உண்மையான மக்களின் கூட்டுறவு இயக்கமாக இருந்தால் அது பின்வருவனவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு இருக்கவேண்டும். தடையற்ற அங்கத்துவம், ஜனநாயக ஆழ்கை, கொள்வனவுக் கேற்ற கழிவு, பங்குக்கு மட்டான வட்டி, உரோக்க வியாபாரம் அரசியல் சமய விடயங்களில் நடுநிலைமை, கல்வி விருத்தி என்பன.

கூட்டுறவில் எந்த ஒரு மனிதனுக்கு பொருளாதார தேவை இருக்கின்றதோ அவனுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் எதுவித தடையும் இருத்தல் கூடாது. கட்சி, மதம் மொழி, ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. எல்லோருக்கும் சங்கத்தில் சேர வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். மக்கள் இயக்கமாகிய கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஜனநாயக அம்சங்கள் இடம் பெறவேண்டும். சுதந்திரமாகப் பேச, சுதந்திரமாக வாசிக்க உரிமை இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களை லாபம் கருதிச் சேவை செய்யும் ஸ்தலமாக அமைக்கக் கூடாது. உள்ள செலவுடன் சேவை செய்வதே அதன் முக்கிய நோக்காக இருக்க வேண்டும். முதலாளித்துவத்தை வளர்ப்பது கூட்டுறவின் நோக்காக இருக்கக் கூடாது. அங்கத்தவர்களின் பங்குப்பணங்களையும் அவர்கள்

ளின் சொத்துகளையும் துர்ப் பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. கூட்டுறவின் நோக்கங்களையும் அதன் அடிப்படை அம்சங்களையும் இங்கு சுருக்கமாக ஆராய்ந்தோம்.

ஆதியில் மேலைத் தேசங்களில் பாலைப்படுத்தி விநியோகம் செய்யத் தனிமக்கள் கஷ்டப்பட்டனர். பின்பு அவர்கள் கூட்டுறவு முறையைக் கையாண்டு கூட்டுறவுப் பாற் சங்கங்களை நிறுவினர். அச்சங்கம் அங்கத்தவர் கொண்டுவரும் பாலை வாங்கிப் பதப்படுத்தி, பால் வகைகளை இலகுவாக விநியோகம் செய்தது. இதனால் மக்கள் பெரும் பயன் அடைந்தனர். மக்களுக்கு, மக்களால் ஆக்கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கமே உண்மையான சங்கமாகும். இச்சங்க அங்கத்தவர்கள் உண்மை, நேர்மை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக எத்தனையோ நாட்டுமக்கள் தமது வறந்த நிலங்களையெல்லாம் தமது கூட்டுறவு முயற்சியால் பொன் கொழிக்கும் பூமி ஆக்கினர். இதற்குக் காரணம் அம்மக்கள் நாட்டுப்பற்றுக் கொண்டவர்கள். விவசாயத் தொழிலைச் செய்வதற்கு விவசாயி விதை நெல்லு, பசளை, முட்கம்பி போன்ற பொருட்களை வாங்கவும், வரம்புகட்டவும், களைபிடுங்கவும் பணமில்லாது

பிணமாகின்றான். பிறரும் விவசாயியை நம்பிக் கடன் அளிக்க மாட்டார்கள். அப்படிக்கடன் வாங்கினாலும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் போது அதிக வட்டி அளிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இதனால் ஏழை விவசாயி என்னசெய்வான்? நகைகளை அடைய வைக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது. பின்பு சிலவேளைகளில் அதைத் திருப்பி எடுக்க முடியாமல் விழிக்கின்றான். சின்ன மீனைப் பெரியரின் விழுங்குவதுபோல ஏழை விவசாயிகளைப் பெரிய முதலாளிகள் சுரண்ட, நாளைடைவில் அந்த ஏழைவிவசாயி உணவில்லாமல் வருந்த வேண்டி ஏற்படுகின்றது. எனவேதான், ஏழை விவசாய மக்களின் நலனுக்காக ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை அமைத்து நம்பிக்கையும், நேர்மையும் உள்ள சேவையாளரை அமைத்தால் அது உண்மையாக ஒருமக்களின் இயக்கமாகச் செயற்படும் என்பது தெளிவு. அப்படி ஆக்கின் குறைந்த வட்டிக்கு ஏழைவிவசாயி பணம் பெறுவான். தவறுந் தர்களின் சுரண்டலுக்குத் தப்பிக் கொள்வான். அவன் வாழ்வு நலம் பெறும்.

மேலும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் ஏழைமக்களை நசுக்குகின்றனர். இவற்றைத் தவிர்க்க நேர்மையும், கண்ணியம் [தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

எமது கிராமத்தில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கும் விதம்

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவர்க்கும் தாழ்வு”

எனவே ஒருவன் தான் விரும்பிய வாழ்க்கையை திடகாத்திரமாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அவன் மற்றவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து உழைக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. ரெபின்சன் குருசோ போன்றோருக்கு இக்காலத்தில் எங்கும் இடமில்லையென்பதை சேர். ரெபேட் ஓவனின் பேச்சே நிரூபித்து விட்டது. எனவே, நான் வசிக்கும் கிராமத்தில் ‘பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்’ கூட்டுறவு முறையில் எங்கும் செய்யல் புரிந்து வருகின்றது என்பதை இங்கு கூறவிரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிப்போரின் தொகை நானூற்றி இருபத்திரண்டாகும். இவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேரும் பொழுது அவரவர்க்குரிய பங்குப்பணத்தைக் கட்டிவிட்டுச் சேர்ந்தனர். ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஒரு பங்கின் பெறுமதி ரூ. 50/- என்ற அடிப்படையில் ஐந்து வருடங்களில் இப்பணத்தைக் கட்டிச் சேருகின்றார். பங்குப் பணத்தைக் கட்டத் தவறியர்கள் 140 பேராக இச்சங்கத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

போட்டி - பரிசு - வாழ்த்து

நாம் நடாத்திய சிறுகதை, கட்டுரைப் போட்டிப் பரிசில்கள் சேவேண்டியவர்க்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன. பரிசு பெற்றோர்க்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

— ஆர்.

இச்சங்கத்தை அடிக்கடி கூட்டுறவு ஆணையாளரோ, இன்றேல் உதவிக் கூட்டுறவு ஆணையாளரோ பரிசோதனை செய்து வருகின்றார். இதனால் ஊழல்கள், அசம்பாவிதங்கள் என்பன குறைந்து காணப்படுகின்றன.

★ மு. சிவலிங்கம் ★

வருட முடிவில் சங்கத்தின் மொத்த அங்கத்தவரின் 1/3 பங்கினர் வேண்டிக்கொண்டதன்பேரில் அல்லது தலைவர், ஆணையாளர் அல்லது அதிகாரம் பெற்றவர் வேண்டிக்கொண்டதின் பெயரில், அல்லது நிருவாக சபை தீர்மானித்ததின் பெயரில் பொதுக் கூட்டம் கூட்டப்படுகிறது. இக்கூட்டத்தையிட்டு அங்கத்தவர்களுக்கும், என்பார்வையாளருக்கும், ஆணையாளர், சங்க மேற்பார்வைப் பரிசோதகர் என்போருக்கும் அறிவித்தல் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வறிவித்தல்கள் குறைந்தபட்சம் 7 நாட்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்படுகிறது. வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் பின்வருவன ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1. நிருவாக சபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்தல் 2. என்பார்வை அறிக்கை பரிசீலனை செய்தல் 3. நிருவாக அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்தல், 4. அங்கத்தவர்களது நீக்கம் - சேர்க்கை என்பவற்றை ஆலோசித்தல், 5. கடன், 6. இலாபப்பங்கீடு, 7. உபவிதிகளைத் திருத்துதல். ஒரு பொதுக் கூட்டத்திற்கு நிறைவேண் 25 ஆகும். அல்லது முழு அங்கத்தவரில் 1/4 பங்கினராகும். ஆணையாளரால் அழைக்கப்படும் பொதுக் கூட்டத்திற்கு 3 பேர் சமூகங்கொடுப்பின் போதுமானதாகும். இப்பொதுக் கூட்டங்களில் அங்க

கத்தவர்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டவர் தலைமை வகிக்கின்றார். அவர் சமூகம் தராதபட்சத்தில் தற்காலிகமாக ஒரு தலைவர் தெரிவுசெய்யப்படுகின்றார். பொதுச்சபையிலிருந்து நிருவாக சபைக்கு ஒன்பதின்மர் தெரிவிப்படுகின்றனர். நிருவாக சபை அங்கத்தவருக்குரிய வயதுத் தராதும் 21. ஒவ்வொரு வருடமும் மூன்று நிருவாக அங்கத்தவர் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவ்விடத்தைப் பூரணமாக்குவதற்குச் சீட்டிழுப்பு முறையையே பயன்படுத்துவதையே அவதானித்துள்ளோம். பொதுச்சபைதான் சகல அதிகாரத்திற்கும் இருப்பிடம். அதிலும் நிருவாக சபை விசேடமாகக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். சட்டசபையினால் இயற்றப்படும் சட்டங்களுக்கும், இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சட்டத்தின்கீழ் மற்றி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தின்கீழ் அவரால் காலத்திற்குக் காலம் இயற்றப்படும் விதிகளுக்கும் அமைய நமது ப. நோ. கூ. சங்கம் இயங்கிவருகின்றது. அச்சட்டங்கள் ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிப்பவருக்குரிய தகைமைகளையும் வரையறுக்கின்றது. ஒன்று 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவராய் இருத்தல் வேண்டும். இரண்டு குறித்த தொழிற் பரப்பில் வசிப்பவராகவோ, அல்லது அசைவற்ற ஆதனம் உடையவராகவோ. அல்லது அப்பகுதியில் தொழில் செய்பவராகவோ இருத்தல் வேண்டும். அடுத்ததாகப் பொது நோக்கும், நேர்மையும், முயற்சியுமுடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்;

எமது பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இப்பொழுது ஓரளவு திருப்தியாக இயங்கி

வருகின்றதெனலாம். ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து அறுபத்தாரும் ஆண்டு நிருவாக சபை செய்த பணிகளை இங்கு குறிப்பிடுவதும் அவசியமாகின்றது. அதே வருடத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தையும் ஒரு விசேட பொதுக் கூட்டத்தையும் நடாத்தியது. இவைகளைவிட 66-ம் ஆண்டில் 25 நிருவாக சபைக் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டன. அன்றியும், பல நோக்குக் கூட்டுறவு விற்பனை ஸ்தாபனத்தில் 2300 கூப்பங்களுள்ளன. பணியாளர் தராதர அடிப்படை யில் அமர்த்தப்பட்டவர்களாவர்.

[தொடர்ச்சி 12 - ம் பக்கம்]

கூட்டுறவு உலகில்

பூநகரி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்

புதிய விவசாயக் கடன் திட்டத்தின்படி பெறக்கூடிய கடன்களைப் பெற்று உணவுப் பத்தியைப் பெருக்கும்படி பூநகரி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் கொண்டாடிய கூட்டுறவுத் தினவிழாவில் பேசுகையில் வ. ப. ஐ. மே. சபை உபதலைவர் திரு. தி. க. இராச சேகரன் குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் பெண்மணிகள் தமது கணவர், சகோதரர் உறுப்பினராயிருக்கும் சங்கங்களில் கூடிய அக்கறையெடுக்கவேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டார்.

யாழ் - தெற்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் சமாசத்தின் திறமான செயற்பாட்டை பாராட்டிப் பேசியதுடன், மேலும் பல பணிகளைச் சமாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், அவைகளுக்கு தாங்கள் எந்நேரமும் உதவியளிப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பதாகவும் கூறினர். இவ்விழா திரு. V. சபாரத்தனம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் இருப்புக்களை அறிவிக்க வேண்டும்

கடலட்டையை ஏற்றுமதி செய்யும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் இம்மாதத்துடன் தமது இருப்புக்களை அறிவிக்க வேண்டுமென மீன்பிடி முதல்வர் ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் தமது இருப்புக்களை இன்னும் முடிவடையவில்லையென்ற நொண்டிச் சாட்டைக் கூறிக் கொண்டு கடலட்டைகளைத் தொடர்ந்து ஏற்றுமதி செய்து வருகின்றனர் என வடபகுதி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தினர் மேற்படி முதல்வரைப் பேட்டிக்கண்டு கூறியதன் விளைவாகவே அவர் இந்த நடவடிக்கையை எடுத்ததுள்ளார். கூட்டுறவுச் சமாசம் மாத்திரமே கடலட்டையை ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்ற 1962 ஆம் ஆண்டு உத்தரவை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி சமாசம் முதல்வரைக் கேட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து இருப்புக்களை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு 30-8-67 வரை பெற்றுக் கொள்ளுமாறு முதல்வர் இச்சமாசத்திற்குக் கூறியுள்ளார்.

மி ல் க் கை வ ற்
நீலசோப்
பார்சோப்

பட்டு, பருத்தி, கைலோன், ரெர்லின் துணிவகைகளையும் பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது.

எப்பொழுதும் மிள்கைவற் நீலசோப்—பார்சோப் பாவியுங்கள்.

கூட்டுறவும் தேசிய ஒற்றுமையும்

கூட்டுறவு முறை தேசிய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தி நாட்டின் நலனுக்கு நன்கு உதவுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் கூட்டுறவு நோக்கம் நாட்டின் நலனுக்கு உதவுகின்றது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நன்கு பயன்பட உதவுகின்றது எனலாம். "அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு" என்பதற்கேற்ப ஒரு சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமானால் அச்சமுதாய மக்களிடையே ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும்.

"ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கள் அனைவர்க்கும் தாழ்வே" என்றும் முதுமொழியும் இங்கு நோக்கப் பாலது. கூட்டுறவு இயக்கம் மேலே கூறியவண்ணம் மக்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதோடு, மனிதப் பண்புகளையும் வளர்க்கின்றது. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்னும் அரும் பெரும் குணங்களெல்லாம் அதனால் வளர்க்கப்படுகின்றன. மனிதனின் ஊதாரித் தன்மைக் கட்டுப்படுத்திச் சிக்கனமுறையில் செல்வத்தைத் தேவதற்கு வழிவகுப்பதும் கூட்டுறவு இயக்கமேயாகும்.

பொருளாதார விருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கமே கைகொடுத்ததுவாகின்றது. சமுதாயத்திலுள்ள மக்களிடையே பெரும்பான்மையோர் ஏழைகளாகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் தொழிறுறைகளில் செய்வதற்கு வேண்டிய மூலநிதியைப் பெற

முடியாது அலைந்து திரிந்த காலமொன்று இருந்தது. அக்காலத்தில் வட்டிச்சுமை மனிதனை மூச்சு விட முடியாத நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது. வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும் கல்நெஞ்சராகிய தனவந்தர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு கெல்லாம் கடனுதவி செய்து விடுவார் போன்று நடந்து அவர்களிடமிருந்து பெருந்தொகையான வட்டியைப் பெற்றே பிழைத்து வந்தனர். உடனெடுத்தோர் தமது காலம் முழுவதும் ஊட்டப்பட்டு கடன்காரராகவே வாழ்ந்தனர்; அல்லற்பட்டு ஆறறது அழுதனர்.

நடராசா கமலாணி

அவற்றிற்கெல்லாம் தீர்வு காணும் வகையில் கூட்டுறவு இயக்கம் எழுந்தது. ஊட்டப்பட்ட கமக்காரருக்கும் மற்றையோருக்கும் கடனுதவி பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டன. அவை மூலம் குறைந்த வட்டியில் உடன் பெறும் சலுகையைப் பெற்றனர். ஏழைக் கமக்காரர் அனைவரும் தமது பொருளாதாரத்தை விருத்தியாக்குவதற்கு ஏற்ற மூலதனத்தை ஐக்கிய நாணய சங்கத்திலிருந்து பெற்றனர். ஐக்கிய நாணய சங்கத்திடமிருந்து பெற்ற கடனை மாநாடு தோறும் பகுதி பகுதியாகக் கொடுத்து முடிக்கும் சலுகையையும் அடைந்தனர். இவ்வாறு கூட்டுறவு முறையானது மக்களுக்கு எண்ணிறந்த நன்மைகளைச் செய்து வருகின்றது.

மைகளைச் செய்து வருகின்றது.

சாதி, இனம், சமயம், மொழி என மக்கள் பல பிரிவுகளாகக் காணப்படும் நாடுகளிலே தேசிய ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட வல்லது கூட்டுறவு இயக்கமே. உதாரணமாக எங்கள் நாட்டையே எடுத்துக் கொள்வோம். மொழி வாரியாகப் பிரிக்கும்போது தமிழர், சிங்களவர் என்ற பாகுபாடும் சமய வாரியாகப் பிரிக்கும் போது புத்தர், சைவர், முகமதியர், கிறிஸ்தவர் என்ற பாகுபாடும் ஏற்படுகிறதே யொழிய, இலங்கையர் என்ற தேசிய ஒற்றுமை என்னும் ஏற்படுவதில்லை. தாய்மொழி மூலம் கல்வி புகட்டும் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபின் நாட்டிலே மொழி வாரிப்பிரிவினை ஏற்படவும், அதன் காரணமாகத் தேசிய ஒற்றுமை சிதைவடையவும், இளஞ்சிறார்கள் செயற்பட முயல்வதையும் நாம் காணமுடிகின்றது.

கூட்டுறவு இயக்கங்கள் தொழிற்புனர், இவ்வித பிரிவினை எண்ணங்களை யெல்லாம் மக்கள் மனதிற்கொள்ள விடாது தடுத்து, இயக்க நலனுக்காக உழைப்பதன் மூலம் தேசிய ஒற்றுமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதோடு நாட்டின் வளத்தையும் நலம்படுத்து மெனலாம்.

ஆகவே தேசிய ஒற்றுமையை நோக்கிற் கொண்டோர் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கங்களைக் கூடுதலாக அமைப்பார்களாக.

எமது கல்லூரித் தோட்டம்

நான் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் 10 ம் வகுப்பு 'B' பிரிவில் படிக்கின்றேன்.

இப்போது இலங்கையில் பஞ்சத்தின் சாயல் நிலவுகின்றது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயமாகும். இதை இலங்கையில் தலைகாட்ட முடியாதவாறு செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது.

இலங்கையில் வாழ்பவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தனது வீட்டில் காய்கறித் தோட்டத்தை உண்டாக்கினால் இங்கு பஞ்சம் என்னும் கொடிய பிணி நிலவுவதற்கு இடமேயில்லை. இதை அறிந்தே அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒவ்வொரு காய்கறித் தோட்டத்தை அமைக்கும்மாறு கட்டளையிட்டிருக்கிறது.

எங்கள் கல்லூரி அதிபர் இக்காய்கறித் தோட்டத்தைச் சிறப்பாகச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டார். கல்லூரி மாணவ மாணவிகளாகிய நான்கும் எங்களுக்கு வரவிருக்கும் பஞ்சத்தை அறிந்து எங்கள் பாடசாலையில் ஓர் அழகான காய்கறித் தோட்டத்தை உருவாக்கி இருக்கின்றோம்.

இத்தோட்டத்தைச் செய்வதற்கு அரசாங்கமும் எங்களுக்கு அதிக உதவி புரிந்தது. மனவெட்டிகளையும் இரசாயன முறைப் பசனையையும் அரசாங்கம் குறைந்த விலையில் தந்துதவியது. இந்தக் காய்கறித் தோட்டத்தைச் செய்வதற்கு வழிகோலுகின்றது.

வதற்காக எமது அதிபர் அருகாமையில் உள்ள ஒரு விளை நிலத்தை வாங்கினார். அந்நிலத்தை நன்றாகப் பண்படுத்தி அதில் பல விதைகளை விதைத்து நற்பயனைக் காண்கிறோம். இத் தோட்டத்தில் தக்காளி, கத்தரி, வெண்டி முதலிய காய்கறி வகைகளை விற்று அதில் வரும் வரும்படியை மாணவர்களின் உணவிற்காக அதிபர் பயன்படுத்துகிறார். இப்போது எங்கள் பாடசாலையில் ஒரு விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடம் உருவாக்கி கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாய்வுக் கூடத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்காகவும் இப்பணம் சிறு அளவில் உதவுகிறது. ஒரு கிழமையில் இரண்டு நாட்களுக்குப் பதினைந்து வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண்களும், பெண்களும் இத்தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் ஊற்றி அதனைப் பேணுவார்கள். பசுமையின் உச்ச மாடியாய் விளங்கும் இத் தோட்டத்தை மிருகங்கள் பாதிக்காவண்ணம், இதனைச் சுற்றி வேலி அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விதம் நாம் ஓர் அழகிய காய்கறித் தோட்டத்தை அமைத்திருப்பதால், கமத்துறையில் பயற்சி மட்டுமல்ல, மாணவர்களாகிய எங்களிடம் ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்பு, கடமையுணர்ச்சி, பொறுப்புணர்ச்சி, கூட்டுறவு ஆகிய நற்பண்புகள் ஒங்கி வளர்கின்றன. எனவே இக் காய்கறித் தோட்டம் எங்களைச் சிறந்த பிரசைகளாக்குவதற்கு வழிகோலுகின்றது.

குமாரசாமி ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றினர். பல கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. வட்டுக்கோட்டை ப. நோ. கூ. சங்கம் மேற்படி சங்கத்தின் வருடாந்தக் கூட்டம் 21-7-67ல் திரு. ம. கதிர்வேலு அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. வ. வி. மேற்கில் நடைபெற்ற சர்வதேச கூட்டுறவுத் தினவிழாவை யொட்டி நடைபெற்ற போட்டிகளில் இச்சங்கம் முதலிடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. குறிப்பிடத்தக்கது.

வடபகுதி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் சிங்களச் சோதர் பெருமிதம்

கூட்டுறவாளர் தினவிழாவில் மேலதிக அரசாங்க அதிபர்

"ஒரு விஷயத்தை மக்கள் மனதில் பதியவைக்கவோ அதைப் பற்றி அவர்களைச் சிந்திக்க வைக்கவோ வேண்டுமென்றால் விழாக்கள் கொண்டாடுவதன் மூலமே அதனைச் சுவமமாகச் செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. விழா எடுப்பதன் மூலம் மக்களிடையே புத்தணர்ச்சியும், தீவிர சிந்தனையும் ஏற்படுகின்றன. இன்று உலகில் முன்னேறிய நாடுகள் என்று சொல்லப்படுபவையெல்லாம் கூட்டுறவு இயக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்தே முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. இரண்டாம் உலகமகாயுத்தகாலத்தில் நம் நாட்டில் பஞ்சம் வருமோ என்ற அச்சம் நிலவியதனால் கூட்டுறவு முறை வளரத் தொடங்கியது. அந்த நெருக்கடி வேளையில் கிடைத்த உணவுப் பொருள்களைச் சகலரும் பெறும் வண்ணம் பரவலாக்கி பங்கிட்டளித்தது கூட்டுறவு இயக்கம்தான். இப்போதும் கூட தட்டுப்பாட்டில் உள்ள உணவுப் பொருட்களை தங்கு தடைபின்றி சகலருக்கும் சமமாக விநியோகிக்கவும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் கூட்டுறவையே அரசாங்கம் பயன்படுத்துகின்றது."

வலிகாமம் வடக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சமாஜ ஆதரவில் நடைபெற்ற சர்வதேச கூட்டுறவாளர் தின விழாவில் உரை நிகழ்த்திய உடுவில் தொகுதி

எம். பி. திரு. வி. தர்மலிங்கம் மேற் கண்டவாறு கூறினார். சுன்னாகம் பொலிஸ் நிலைய முன்றலிலிருந்து சமாஜ மண்டபத்தை நோக்கி ஆரம்பித்த கூட்டுறவாளர் ஊர்வலத்தில் வடமாகாண மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஜே. எம். சபாரத்தினம், உடுவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், சுன்னாகம் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. பொ. நாகலிங்கம் உட்பட மற்றும் பல கூட்டுறவு உத்தியோகத்தர்களும் பங்கு பற்றினர்.

சமாஜத் தலைவர் பண்டிதர் திரு. க. நாகலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் திரு. வி. தர்மலிங்கம் தொடர்ந்து பேசியதாவது:

கூட்டுறவு இயக்கம் நடுத்தர வகுப்பினருக்கே முக்கியமானதாக விளங்குகின்றது. யுத்த காலத்திலும் அதன் பின்னரும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பண உதவிகளை ஒழுங்காக உரியவர்களுக்கு விநியோகிக்கும் பொறுப்பு கூட்டுறவு இயக்கத்திடமே விடப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவு இயக்க மூலம் கைத்தொழில் வளர்ச்சியையும் நாம் பெருக்கவேண்டும். எடுத்ததற்கெல்லாம் அரசாங்க உதவியை நாடாமல் ஐக்கிய சங்கங்கள் ஒன்று சேர்ந்து நிதி திரட்டி சிறிதாக ஒரு கைத்தொழிற் சாலையை

அமைக்க முன்வரவேண்டும். இதனால் நம் தமிழ் மக்களிடையே நிலவும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையையும் ஓரளவு குறைக்கலாம்.

வடமாகாண மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஜே. எம். சபாரத்தினம் பேசுகையில் கூறியதாவது:

"கூட்டுறவு இயக்கம் இலங்கையில் வடபகுதியில்தான் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. திறமையான முறையில் இதுநடைபெறவதுகண்டு சிங்களச் சோதரர்கூட மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இதற்குக் காரணம் தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையும், விடா முயற்சியும்தான். உலகின் ஜனநாயக ஆட்சி, சுயாட்சி நிலவும் நாடுகளில் எல்லாம் கூட்டுறவு இயக்கம் மேலோங்கியுள்ளது. தனி நபர் நன்மை சருதாமல் சங்கத்தில் அனைவர் நலனையும் சருத்திற்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் நேர்மையுடனும் முயற்சியுடனும் பணிபுரிந்தால் கூட்டுறவு இயக்கம் மேலும் வளர்ச்சியடையும்."

வலிகாமம் வடக்கு காரியாதிகாரி திரு. பி. எல். பற்றிக்ஸ், சுன்னாகம் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. பொ. நாகலிங்கம், முதலை உறுப்பினர் திரு. எஸ். நடராசா, டாக்டர் எஸ். வி. சீனிவாசகம், திரு. இ. இராசரத்தினம், திரு. எஸ். வரதராசப்பெருமாள் ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

வலி. கிழக்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்

கூட்டுறவுத் தினவிழா இச்சமாசத்தினால் சென்ற 5 ஆம் திகதி வெகுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. திரு. க. வி. கணசபாபதி தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் பேச்சாளர்களாக திருவாளர்கள் இ. இராசரத்தினம், வ. ப. ஜ. மே. சபைத்தலைவர், T. முருகேசம்பிள்ளை மேலதிக அரசாங்க அதிபர், எஸ். கதிர்வேற்பிள்ளை பாராளுமன்ற உறுப்பினர், க. இ.

லஞ்சமும் மோசடியும் ஒழிந்தாலே கூட்டுறவு இயக்கம் வளமுடியும்

"சோஸலிசத்தை அரசாங்கம் செயற்படுத்துவதென்பது, அதை மக்கள் மீது திணிப்பதாகவே இருக்கும். ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் சோஸலிச சமத்துவம் செயற்படுத்தப்படும் பொழுது அது மக்கள் விருப்பத்தின் பேரிலேயே செயல்படுத்துவதாக இருக்கும்" என்று உடுவில் எம். பி. திரு. வி. தர்மலிங்கம் அணிமையில் சங்காணியில் நடைபெற்ற வலிமேற்குப் பிரிவின் சர்வதேச கூட்டுறவு விழாவில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

விழாவிற்கு சமாஜ முதல்வர் டாக்டர். க. கெங்காதரன் தலைமை வகித்தார்.

சங்காணைப் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. சி. க. திருச்சிறற்றம்பலம் பேசுகையில் கூறியதாவது: "கூட்டுறவு இயக்கத்தின் உயிர் நாடி நேர்மையேயாகும். கைலஞ்சமும், மோசடியும் ஒழிக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் வளரமுடியும். இன்று பருப்புக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. கடைகளில் கேட்டால் பருப்பு இல்லையென்று கையைவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் பருப்பு தட்டுப்பாடே இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். இதில் எது சரி? கூட்டுறவு மொத்த விநியோக நிலை

யம் இன்று இறக்குமதி செய்தலில் ஏகபோக உரிமையை அனுபவிக்கின்றது. இந்த நிலைமோற்றி கூட்டுறவுச் சங்கங்களே நேரடியாக இறக்குமதி செய்யக்கூடிய ஒழுங்குகள் செய்யப்படவேண்டும்?

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் பேசுகையில், "யாழ்ப்பாணத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்வதற்கு மக்கள் முயற்சி தான் காரணம். இன்றைய முக்கிய பிரச்சினை உணவு உற்பத்தி. இதற்கு மக்கள், வங்கி மூலமாகவும் கூட்டுறவு இயக்கங்களும் மூலமாகவும் அரசாங்கம் கடன்கள் கொடுக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் கூடியவரை கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமே கடனைப் பெற முயற்சிக்கவேண்டும்" எனக் கூறினார்.

"படித்த மாணவர்கள் தங்கள் மனப்போக்கை மாற்றி அரசாங்க உத்தியோகத்தை எதிர்பார்க்காது கூட்டுறவு இயக்கங்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் அரசாங்கத்திடம் காணிகளைப் பெற்று விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டு நாட்டின் உணவு, பொருளாதார பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவவேண்டும்" என்று வலி, மேற்குக் காரியாதிகாரி திரு. எஸ். மாணிக்க நாராசகூறினார்.

மக்களால், மக்கள் நன்மைக்காக நடாத்தப்படும் இயக்கம் கட்டுறவு

“இரண்டாம் உலகமகாயுத்த காலத்தில் இலங்கை மக்களைப் பட்டினியிலிருந்து காப்பாற்றிய பெருமை கட்டுறவு இயக்கத்திற்கே உரியது. மக்களால், மக்கள் நன்மை கருதி நடாத்தப்படும் மக்கள் இயக்கத்தான் கட்டுறவு இயக்கம். இன்று பொதுமக்கள் தங்கள் அத்தியாவசியப் பொருள்களை வாங்குவதற்குக் கட்டுறவுச் சங்கங்களையே நாடுின்றனர். இந்த நிலையில் கட்டுறவு இயக்கம் நேர்மையான முறையில் நடைபெற வேண்டும். எனவே, கடமை, சண்மீயம், கட்டுப்பாடு நிறைந்த உத்தம சீலர்கள் கட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசியம் தேவைப்படுகின்றனர்” இவ்வண்ணம் தயங்காமல் பலநோக்குக் கட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத்தலைர் திரு. எம். கே. செல்வராசா, மேற்படி சமாசம் சிறப்பாகக் கொண்டாடிய கட்டுறவுத் தினவிழாவிற்குத் தலைமைவகித்து உரையாற்றுகையில் குறிப்பிட்டார்.

கட்டுறவுக் கொடியை ஏற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைத்த திருக்கோணமலை கட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் திரு. H. W. P. சந்திரசேகரா பேசுகையில், “கட்டுறவு இயக்கம் ஒரு மக்கள் இயக்கம். அது ஐனநாயக முறையில் பொருளாதார

முன்னேற்றத்திற்கு நாட்டை வழிநடாத்திச் செல்கின்றது. ஆனால் இன்று இவ்வியக்கத்தின் தத்துவங்களை உணராதவர்கள் இதில் நுழைந்திருப்பதால், இது கீழ்நிலையடைந்திருக்கிறது. எனவே இவ்வியக்கத்தைச் சுயநலவாதிகளின் கைகளில் சிக்கவிடக்கூடாது” என்று வலியுறுத்தினார்.

உதவி உணவுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி திரு. க. சிவப்பிரகாசம், தம்பலகமம் காரியாதிகாரி திரு. ச. சிவதாசன், வைத்திய அதிகாரி கலாநிதி சச்சிதானந்தம், கட்டுறவு வட்டாரப் பரிசோதகர் திரு. பி. இராசரத்தினம், மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் திரு. சபாரத்தினம், கட்டுறவுத் தலைமைக்காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. மாமடுவா, சிவசோதி ஆகியோரும் பேசினர்.

ஆரம்பத்தில் உணவு உதவிக் கட்டுப்பாட்டதிகாரி திரு. க. சிவப்பிரகாசம், காரியாதிகாரி திரு. ச. சிவதாசன் ஆகியோர் குத்துவிளக்கேற்றி பொதுக் கூட்டத்தினை ஆரம்பித்து வைத்தனர். சிறந்த கலைநிகழ்ச்சிகள் விழாவிற்கு அணிகளாய் அமைந்தன.

சமாசச் செயலாளர் திரு. கா. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் நன்றியுரைத்தார்.

எமது கிராமத்தில்...

[11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்றியும் சங்கத்தின் பலனாக ஒரு சங்கக் கட்டிடத்தையும் கட்ட ஏற்பாடு செய்து விட்டனர். அன்றியும் 67/68ம் ஆண்டிற்கு என சில வேலைத் திட்டங்கள் உருவாகியுள்ளன. 1. பசனாக் கட்டிடம் போடல், 2. பண்டமாற்றுக் கொள்வனவு, 3. பண்டசாலைக் கட்டிடம் அமைத்தல், 4. மக்கள் வங்கியின் உதவிகொண்டு கட்டு வங்கியை அமைத்தல்.

அன்றியும் இன்னொரு முக்கிய விடயத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம் எனக் கருதுகின்றேன். இவ்வட்டார கட்டுறவுப் பரிசோதகரின் முயற்சியால் வவுனியா கட்டுறவு மேற்பார்வைச் சபையின் ஆதரவில் இச்சங்கத்தில் ஒரு கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சி நடாத்தி அங்கத்தவர்களுக்கு ப. நோ. கட்டுறவு சம்பந்தமான அறிவை விருத்தி செய்துள்ளார்கள். இக் கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சியால் கட்டுறவுக்கு மிகவும் மதிப்பும், மாண்பும் பெருகலாம். கட்டுறவின் உண்மைத் தத்துவங்களை மக்கள் அறியலாம். கட்டுறவு ஆணையாளரைவிட வட்டாரக் கட்டுறவுப் பரிசோதகர் முதலியோர் இடைக்கிடை இதைப் பரிசோதித்து வருகின்றார்.

கட்டுறவுவங்கி மக்கள் வங்கியிடம் இருந்து கடன் பெறும் தொடர்பு வாய்ந்தது. அப்பணத்தை விவசாயிகளுக்கு வட்டி குறைந்த கடனாகவும், வட்டியின்றி முற்பணமாகவும் வழங்கி வருகின்றது. இதனால் பயனடைந்தோர் தொகை ஏராளம்.

இவைகளைவிட 67ம் ஆண்டிலும் அது செய்ய முனைந்தவைகளை ஈண்டு நாம் கவனிப்பது அவசியமாகிறது. கட்டுறவு உதவி ஆணையாளரின் உதவியுடன் கட்டுறவுவங்கியுடன் (Ex tended Bank) தொடர்பு கொள்ள ஆக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சங்கம் எடுத்துவருகிறது. மேலும் சிறுவருக்கான ஒரு பாடசாலையை அமைப்பதிலும் இது முயன்று வருகின்றது. அங்கத்தவர்களுடைய பங்குகளுக்குச் சங்கம் வட்டி வழங்கவேண்டும் என்ற பிரேரணையும் சங்கத்தில் எழுந்துள்ளது. 1965/66ம் ஆண்டில் நெல்லை மக்களிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யும்பொழுது புசலுக்கு 10 சதமாக வெட்டிச் சேகரிக்கப்பட்ட நிதி கோவிலுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

எனவே, இப்பலநோக்குக் கட்டுறவுச் சங்கம் அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டு ஒற்றுமையாக இயங்கி வருகின்றது.

உங்கள் உருளைக்கிழங்குப் பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க பாவியுங்கள்

செல் கம்பனியாரின் சிறந்த தயாரிப்பான

என்றெக்ஸ் இலைப்பகுதியைத் தாக்கும் பூச்சி புழுக்களுக்கு.

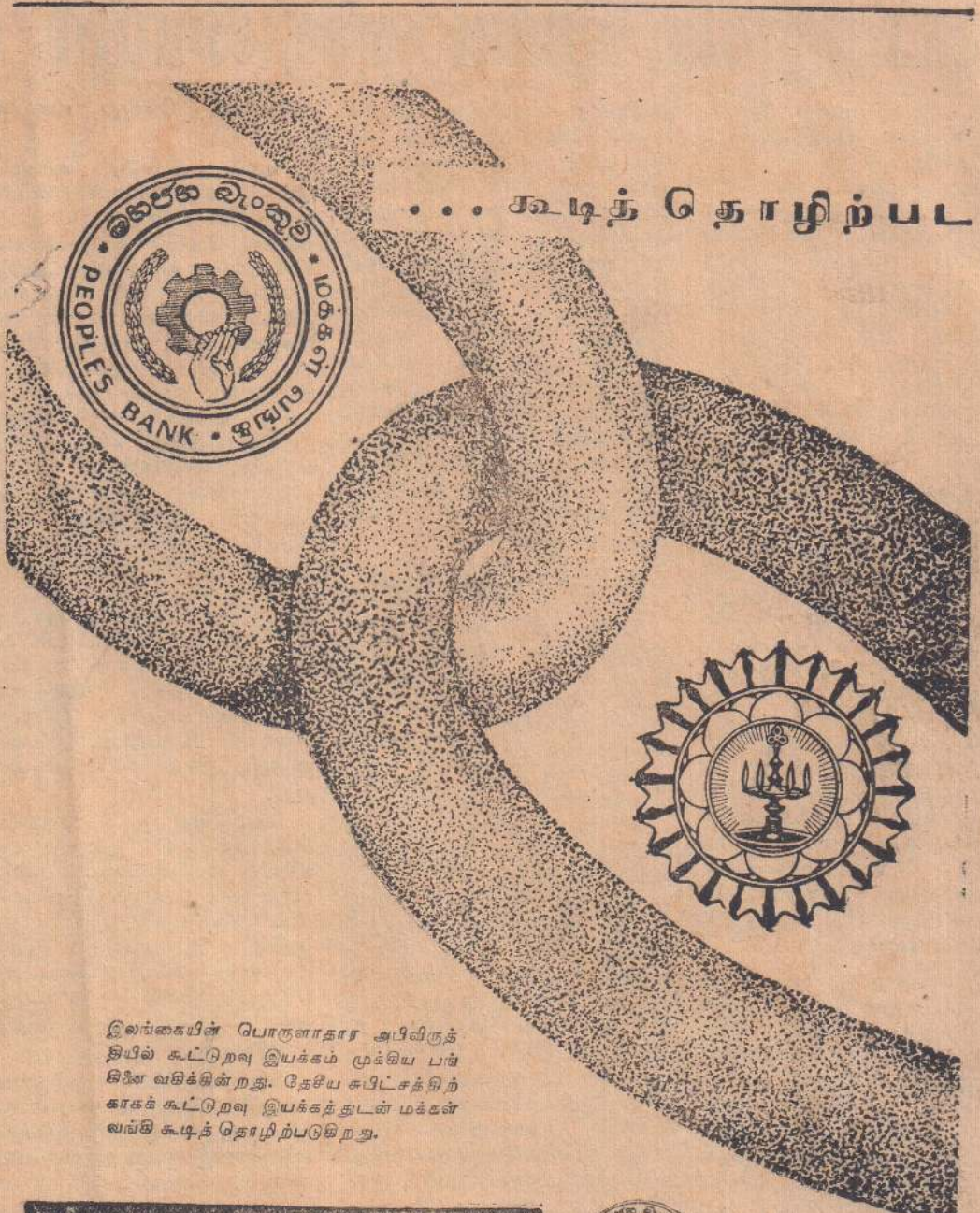
அல்டிநெக்ஸ் கீழங்கைத் தாக்கும் நிலப்பூச்சி புழுக்களைக் கொல்லும்

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கட்டுறவுச் சமாசம் 111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சங்கங்களுக்கு வீசேட சலுகைகள் உள்.

தந்தி: அப்பீஸ் தொலைபேசி: 504

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான இன்களை உடையது.

கட்டுறவு...

[11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

மும், கடமையும், நாட்டுப்பற்றும் கொண்ட அங்கத்தவரும் சேவையாளரும் உண்டானால் ஒரு சங்கத்தை உருவாக்கி மக்களின் மனக்கவலையை மாற்றலாம். மேலும் தேவையான பொருட்களை மக்கள் சங்கத்தில் பெறவாய்ப்பு ஏற்படும். அப்போது தான் அது ஒருமக்கள் இயக்கமாக மாறும்.

கட்டுறவுச் சங்கங்கள் இத்துடன் நிலவாது, அங்கத்தவர்களை வேலையில்லாத திட்டாட்டத்திற்கு ஆளாக்காமல் பிழைக்கும் வழியைக் காட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு பலவழிகளாலும் மலர்ச்சியடையச் செய்யுமானால் அது உண்மையாகவே மக்கள் இயக்கமாக மாறும் என்பது தெளிவு.

ஒரு கட்டுறவுச் சங்கத்தின் முன்னேற்றம் சங்கத்தின் சேவைத் திறனிலும் தரத்திலும் தங்கி இருக்கின்றது. இலங்கையில் கிட்டத்தட்ட 14800 சங்கங்கள் செயற்படுகின்றன. அநேக சங்கங்கள் மிகவும் கேவலநிலையில் இருக்கின்றன. ஒருசில முதல் இல்லாமையால் திறம்பட செயற்படுவதில்லை. வேறு சிலவற்றில் நிருவாகசபை சரியானமுறையில் சேவை செய்யாது இருக்கின்றது. கஷ்டப்படும் சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் கைகொடுக்குமேயானால், அது நல்லியக்கமாக வளரும் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

எந்த இயக்கத்திற்கும் சேமிப்பு அவசியம். சேமிப்பே இயக்கத்தின் கால்கள் என்று கூறலாம். குறிப்பாக எம்மைப் போன்ற மாணவர் மத்தியில் கட்டுறவுச் சேமிப்பை வளர்த்தல் அவசியம். அது செவ்வனே நடாத்தப்பட்டால் பலனளிக்கும்.

ஒரு அங்குள்ளவர்கள் கட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். மேலும் குறிப்பாக விளைபொருள் சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இச்சங்கத்தில் பலர் அங்கம் வகிக்கின்றனர். இவர்கள் உண்மையில் பெரும் விவசாயிகள் இவர்களுள் 25% மட்டும் பணமுடையவர்கள். ஏனைய 75% வித்தினர் வறுமைப்பட்ட விவசாயிகள். சங்கம் முக்கியமாக இவர்களின் நலனுக்காகவே அமைக்கப்பட்டது. மேலும் சங்கக் கூட்டங்கள் நடைபெறும்போது அனைவரும் சமூகமளிப்பதில்லை.

எமது நாட்டில் கட்டுறவியக்கம் இன்னும் முன்னேற வேண்டாமாலை, முன்னதாகவே திட்டமிட்டு அத்திட்டத்தின்படி செயலாற்றவேண்டும்.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ய. நோ. ச. சமாசம் (வரைவுள்ளது) தொலைபேசி: 525, மாளிப்பாய், முகவரி: சங்காலை.

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்

* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்

* இருக்க வீடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?

“அல்கன்” சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், “சீரே” யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

ஆணைமார்க் “அஸ்பெஸ்ரோஸ்”

அதிக பலமிக்க பராக்கிரமா ஓடுகள் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை

வெடி மருந்துப் பொருட்கள்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தரப்படும்.

கீரும்புவோர் கேவிலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும், இது உங்களுடைய தர்பணம்.

கட்டுறவின் பிறப்பிடமான இங்கிலாந்தில் கட்டு